

கமல் வாசகம்² - NOV 1957

நான்காம் புத்தகம்

ஆசிரியர்

வித்துவான் ரா. விசுவநாதன் எம்.ஏ., பி.ஒ.எஸ்.,
(முன்பு) சென்னை, பிரிவினாபென்வி காலேஜ் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

&

பண்டிதர் செ. முத்துரத்ன முதலியார்,
(முன்பு) திருவாரூர், அரசியல் உயர்தரக் கலாசாலைத்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்.

விவேகானந்தா பதிப்பகம்

விஜயபுரம் :: திருவாரூர் ஜங்.

முதற் பதிப்பு	1951.
இரண்டாம் பதிப்பு	1952.
மூன்றாம் பதிப்பு	1953.
நான்காம் பதிப்பு	1955.

*Approved by the Text Book Committee, Madras
Vide Fort. St., George Gazette Part I-B Page 32
Dated 7th May, 1952.*

முகவுரை

நான்காம் வகுப்புக்குரிய இப்புத்தகம் பாடங்களின் பொருள்கள், அவற்றைக் கையாளும் முறை, நடை, மொழியறிவு முதலியவற்றில் மூன்றாம் புத்தகத்தைவிட ஒரு படி முன்னேறியுள்ளது. அரசியலார் அமைத்துள்ள பாடத்திட்டத்தின்படி, திட்டமான முதலும் முடிவு முள்ள நிகழ்ச்சிகள் கதைகளும், ஆழ்ந்த கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தும் சொல்லமைதிகளும், அழகுணர்ச்சி, ஆலோசனை, கருத்து வளர்ச்சி இவற்றிற்குதவும் செய்திகளும், இலக்கியச் சுவையை ஊட்டும் வரலாறுகளும் இப்புத்தகத்தில் அமைந்துள்ளன. பேச்சு, எழுத்து, கட்டுரையாக்கம், இலக்கணம் ஆகியவை பாடத்திட்டத்திற்கு கண்டவாறு வளர்ச்சியுறுதற்குரிய வண்ணம் ஒவ்வொரு பாடத்தின் கீழும் பயிற்சிகள் தரப்பெற்றுள்ளன. ஏறக்குறைய 700 புதிய சொற்கள் இதனில் கையாளப் பெற்றிருப்பதையும் காணலாம்.

பேச்சு, எழுத்து இவற்றின் நோக்கம் தெளிவு, விளக்கம், இனிமை ஆகிய முறைகளில் ஒருவர் தம் கருத்தைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தலாகும். இதற்குக் கருத்து வளமும் கூடவே இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே பாடப்புத்தகங்களைக் கையாளும் ஆசிரியர்கள் தாம் எடுத்துக் கொள்ளும் பாடத்தை யொட்டிப்பிள்ளைகளின் கருத்தை வளர்க்கக்கூடிய சாதனங்களைக் கையாள்வது இன்றியமையாதது. இதற்குரிய வழி சம்பாஷணைகளே. இச்சம்பாஷணைகளின் போக்கைக் குறிக்கவே பயிற்சிகளின் கீழ்க் கட்டுரை என்ற தலைப்பு கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அத் தலைப்பின் கீழே காணப் பெற்றவற்றை உதாரணங்களாகக் கொண்டு வேறு தலைப்புக்களையும் எடுத்துப் பிள்ளைகளைப் பேச்சுச் செய்வது நாம் கொண்ட குறிக்கோளை அடைவதற்கு ஒரு வாயிலாகலாம்.

இப்புத்தகம் மானவ உலகத்திற்கு நன்கு பயன்பட அருளவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

பொருளடக்கம்

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	கங்கை	... 1
2.	முதற் பரிசு	... 6
3.	குருவியும் யானையும்	... 11
4.	தபால்களில் முகவரி எழுதுதல்	... 16
5.	முருகன் பாடுகின்றான்	... 21
6.	சொறித்தவகை	... 22
7.	உயிரினும் மானமே பெரியது	... 28
8.	நன்றி கொன்ற மர்து	... 34
9.	அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தது	... 39
10.	விடுகதைகள்	... 44
11.	கடிதங்கள்	... 46
12.	தேசிங்கு மன்னன் குதிரையை யடக்கியது	45
13.	மழைத்துளி சொன்ன கதை	... 54
14.	அரசாட்சி எளிதோ?	... 60
15.	அழுக்குச் சுப்பன்	... 66
16.	குமரி முனை	... 71
17.	வள்ளல் அதியமான்	... 76
18.	குறத்தியின் வருகை	... 82
19.	அசோகர்	... 87
20.	தாயின் மணிக்கொடி	... 92
21.	செய்யப் புகை	... 94

1. கங்கை

இமயம் நம் பாரத நாட்டின் வடக்
கெல்லையைப் பெரும் சுவர்போல் காத்துக்
கொண்டிருக்கிறது அல்லவா! அம்மலையின்
உயரத்தையோ அகலத்தையோ ஆழத்
தையோ கண்டவர் எவரும் கிடையாது.
வாளை அளவும் மலையுச்சிகளும், பாதாளம்
வரை செல்லும் பள்ளங்களும், மனிதர் புக
முடியாத காடுகளும் அங்கே பல உண்டு.

அம்மலைக்கு இமவான் என்ற ஓர் அரசன்
இருந்தான். அவனுக்கு மேனை என்ற மனைவி

யும் கங்கை என்ற ஒரு மகனும் இருந்தார்கள். கங்கை மிக அழகு வாய்ந்தவள்; அழகுக்கு ஏற்ற குணமும் அவளிடம் இருந்தது. இமவான் இமயத்துக்கு மன்னனாயிருந்தாலும் பாரத நாட்டின் நலத்தில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தான்.

ஒரு காலத்தில் பாரத நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் கொடிய பஞ்சமொன்று உண்டாயிற்று. பல ஆண்டுகள் அங்கே மழையே பொழியவில்லை. புல் பூண்டுகளெல்லாம் கரிந்து போயின. மக்கள் எல்லோரும் வாட்டம் அடைந்தனர். அக்காலத்தில் நம் நாட்டைப் பகீரதன் என்னும் மன்னன் அரசாண்டு வந்தான். மக்கள் படும் துயரைக் கண்டு அவன் மனம் வருந்தினான்.

அவனுக்கு வசிஷ்டர் என்ற ஓர் ஆசிரியர் இருந்தார்; அவர் பகீரதனை நோக்கி, “மன்ன, நீ கங்கையை இங்கே வரும்படி செய்தால் உலகம் பிழைக்கும்” என்றார். அதற்குப் பகீரதன் உடன்பட்டு, அரிதில் முயன்று, இமயத்தில் ஏறி இமவானைக் கண்டான். அவன் இமவானை நோக்கி நாட்டின் துன்ப நிலையைக் கூறினான். இமவானுக்குத் தன் மகனை வீட்டுப் பிரிய மனமில்லை. கங்கையும் தன் பெற்றோர்களையும், தான் பழகிய இடங்

களையும் விட்டுச் செல்ல முதலில் உடன்பட வில்லை.

ஆனால், பகீரதன் தன் குடிகள்படும் துயரங்களைக் கூறியபோது அவள் கண்களிலிருந்து நீர் பெருகிற்று. அதுவே வாய்க் காலாகி, சிற்றூறாகி, பேராறாகி ஓடத்தொடங்கிற்று. வரவரக் கங்கையே நீராக உருகிவிட்டாள். அவள் தெய்வமகள் ஆதலால் அவளுக்கு அழிவே இல்லை. அரசன் ஆற்றின் முன்னே தன் தேரைச் செலுத்திக்கொண்டு தன் நாட்டுக்கு அதனை அழைத்துச் சென்றான். கங்கையின் கருணையே கண்ணீராகி, ஆறாகப் பெருகியதால் அவ்வெள்ளத்திற்குக் கங்கை யென்றே அரசன் பெயரிட்டான். பாரத நாட்டில் கங்கை புகுந்தவுடன் நாடு செழிப்புற்றது. புல் பூண்டுகளும் செடிகொடிகளும் மரங்களும் வளர்ந்தோங்கின. மக்கள் மகிழ்ச்சி பொங்கி ஆற்று நீரைக் கொண்டு ஏரிகளையும் குளங்களையும் நிரப்பி, வயல்களில் நெல் முதலிய பயிர்களை வளர்த்தனர். நாட்டில் செல்வம் மலிந்தது. நகரங்களும் ஊர்களும் எண்ணிக்கையற்றனவாய் எழுந்தன. இவ்வாறு கங்கா தேவியின் அருளால் நாடு நாடாயிற்று.

மக்கள் எல்லோரும் கங்கையை வணங்கி எப்பொழுதும் வற்றாமல் ஓடிக்கொண்டே

யிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்குக் கங்காதேவியும் இசைந்தனள். அவ்வாறே இன்னும் கங்கை என்றும் நீர் அருமல் ஓடிக்கொண்டு அந்நாட்டிற்கு உயிராய் விளங்கி வருகின்றது.

பயிற்சி:

சொற்கள்

எல்லை	அளாவு	புக
சுவர்	உச்சி	வாய்ந்தவள்
உயரம்	பாதாளம்	ஏற்ற
அகலம்	வரை	பஞ்சம்
ஆழம்	பள்ளம்	பொழி
வாட்டம்	ஆசிரியர்	உடன்படு
முயன்று	வாய்க்கால்	சிற்புறு
பேராறு	கருணை	மலிந்தது

1. கண்ணும் கருத்துமாய், புல்பூண்டு, எண்ணிக் கையற்றன, நீர் பெருகுதல், நீர் அறுதல்.

2. உச்சரி: பொருள் கூறு.

மழை-மலை.

வெள்ளம்-வெல்லம். ஏரி-ஏறி. குளம்-குலம்.

3. எதிர்ப்பதங்கள் கூறு:

இன்பம்; மலிந்தது.

வினாக்கள்

1) இந்தியாவின் நான்கு எல்லை கரும் யாவை?

(2) இமயமலையின் பெருமைகளைச் சில வாக்கியங்களிற் சொல்லு.

(3) இமவான் யார்? அவன் மனைவி, மகளின் பெயர்கள் யாவை?

(4) பஞ்சத்தால் விளைந்த திமைகள் யாவை?

(5) வசிட்டர் பகீரதனிடம் கூறியவை யாவை?

(6) பகீரதன் கங்கையை வேண்டிக் கொண்டது என்ன?

(7) ஆறு எப்படிப் பெருகிற்று?

(8) கங்கையால் நாடு அடைந்த நன்மைகள் யாவை?

இலக்கணம்

பகீரதன் இமவானைக் கண்டான்.

இந்த வாக்கியத்தில் பகீரதன் என்னும் சொல் காரியம் செய்பவனைக் குறிக்கும். இது எழுவாய்.

கண்டான், எழுவாய் செய்த காரியத்தைக் குறிக்கும் சொல் கண்டான். இது பயனிலை.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் எழுவாய், பயனிலை களைக் காட்டு.

(1) கண்களிலிருந்து நீர் பெருகிற்று.

(2) பகீரதன் ஆற்றை அழைத்துச் சென்றான்.

(3) நகரங்களும் ஊர்களும் எழுந்தன.

கட்டுரை

இவ்வூரில் பஞ்சம் உண்டாயிருப்பதாக எண்ணிக் கொள். அதனால் விளையும் திமைகளைப்பற்றிச் சொல்லு.

2. முதற் பரிசு

ஒரு காலத்தில் ஒரு நாட்டு மன்னன் தன் நாடெங்கும் பின்வருமாறு பறையறையச் செய்தான் : “ நாட்டுக்குச் சிறந்த உதவி செய்த ஒருவருக்கு, வருகிற பொங்கலன்று, சிறந்த பரிசளிக்கக் கருதியிருக்கிறோம்; இப் பரிசுபெற விரும்புவோர் அன்று நம்மை வந்து கண்டுகொள்ளலாம். ”

பொங்கல் நாள் வந்தது. காலையில் பூசை முதலியன முடிந்த பிறகு, அரசன் தன் அத்தாணி மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தான். அவையினோர் அவன்முன் தத்தமக்கு உரிய இடங்களில் அமர்ந்திருந்தனர். வாயிலில் முரசு

முழங்கிற்று. பரிசுக்கு உரியவர்களென மூவர் அங்கே வந்திருந்தனர். அவர்கள் தாம் தாம் செய்த பெரிய செயல்களைக் குறித்து எழுதி, அமைச்சனிடம் கொடுத்தார்கள். அமைச்சன் அவற்றைப் படித்துவிட்டு அவர்களை ஒவ்வொருவராக மன்னனுக்கு அறிமுகப் படுத்தினான்.

அவன் ஒருவரைச் சுட்டி, “மன்ன! இவர்குமணர் என்ற பெயரினர். இவருடைய ஊரில் குடிதண்ணீர்க்கு வழி இல்லாமல் தவித்து வந்தார்கள். இவர் தம் செலவில் இரண்டு குளங்களையும் நான்கு கிணறுகளையும் வெட்டினார். இன்று அவ்வூரில் நீர்ப் பஞ்சமே இல்லை. இவர் தாம் செய்த உதவியை மிகப் பெரியது எனக் கருதுகிறார்” என்றான்.

அரசன், ‘அவருக்கு ஓர் இடம்கொடுக்க’ என்றான்.

அமைச்சன் அடுத்தவரை அழைத்து அரசனுக்குக் காட்டி, “இறைவ! இவர் வாணன் என்பவர். இவர் பண்டைப் பயிர் முறைகளிலுள்ள குற்றங்களை யெல்லாம் கண்டு, அவற்றை நீக்கிப் புதிய பயிர்முறைகளை மக்களுக்குக் கற்பித்தார். இவருடைய உதவியால் இவருடைய ஊரில் விளைபொருள்கள் முன்பிருந்ததைவிட ஐம்மடங்கு பெரு

கின. இவர் தாமே பரிசுக்கு உரியவர் என்றெண்ணுகிறார்” என்றான்.

அரசன் அவருக்கும் மற்றோரிடத்தைக் காட்டி அதனில் அமரச்செய்தான்.

அதன்மேல் அமைச்சன் மூன்றாமவனை அழைத்து முன் நிறுத்தி அரசரை நோக்கி, “இறைவ! இவர் சிறந்த பண்டிதர். இவர் பெயர் கபிலர். பல மொழிகளையும் கலைகளையும் இவர் நன்கு கற்றிருக்கிறார். இவர்தம் ஊர் மக்களுக்கெல்லாம் நன்றாகக் கல்வி புகட்டியிருக்கிறார். இவருடைய உதவியே பெரியதென்பது இவருடைய எண்ணம்” என்றான்.

அரசன் அவருக்கும் ஓரிடத்தைக் காட்டி உட்காரச் செய்தான். பிறகு அவன் அவையோர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு பேசத் தொடங்கினான்:

“அவையோர்களே! நாட்டு மக்களே! இன்று நம் முன்வந்த மூவரும் உண்மையில் நாட்டுக்கு உதவி செய்தவர்களே. தண்ணீர், உணவு, கல்வி இம்மூன்றும் இல்லாத நாடு நாடே அன்று. இவர்களுக்கு நான் நன்றியுடையவனாய் இருக்கிறேன். இவர்களுக்குப் பரிசுகளை நான் கொடுக்கப்போகிறேன்.

ஆனால் நாட்டுக்கு இணையற்ற உதவி செய்துவரும் ஒருவரை நான் அறிவேன். நான்

நாடு சுற்றி வருவதற்குச் சென்ற மாதம் சென்றிருந்தபோது, ஒரு சிற்றூரில் சில நாழிகை நேரம் தங்க நேர்ந்தது. அங்கே ஒரு குடிசையில் ஒரு கணவனும் அவன் மனைவியும் தம் ஐந்து பிள்ளைகளை வளர்த்து வருவதைக் கண்டேன். அப்பிள்ளைகளின் உடற் பொலிவும், ஒழுக்கமும், உழைப்பும், அன்பும், அடக்கமும் என் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டன. அப்பிள்ளைகள் பெரியவர்களாகும்போது நாட்டின் சிறந்த மக்களாக விளங்குவார்கள் என்பது திண்ணம். இவர்களே நாட்டின் செல்வம். இப்படிப்பட்ட மக்களை வளர்ப்பவர்களே உலகுக்குப் பேருதவி செய்பவராவர். இன்று அவர்கள் வரவில்லை. என்றாலும் அவர்களே முதற் பரிசுக்கு உரியவராவர்” என்று கூறினான்.

அவையோர் யாவரும் மகிழ்ந்தனர்.

பயிற்சி :

சொற்கள்

பரிசு	வீற்றிருந்தான்	பண்டை.
அத்தாணி	அமைச்சனின்	மடங்கு
மண்டபம்	அறிமுகப்படுத்து	முறை
இறைவன்	அவை	நன்றி
நாழிகை	பொலிவு	ஒழுக்கம்
அடக்கம்	திண்ணம்	

இருபொருள்கள் கூறுக: அவை, படி, குடி,

பொருள் வேற்றுமை கூறுக : இரும்பு-விரும்பு.
அரி-அறி. அடு-ஆடு. உரி-உறி.

எதிர்ப் பதங்கள் கூறுக : உண்மை, தண்ணீர், பழைமை.

வினாக்கள்

(1) அரசன் அறையச் செய்த பறைச் செய்தி யாது?

(2) குமணர் ஊருக்குச் செய்த நன்மை யாது?

(3) வாணன் ஊருக்குச் செய்த நன்மை யாது? அதனால் உண்டான நன்மை யாது?

(4) கபிலர் செய்த நன்மை யாது?

(5) அரசன் யாருக்கு முதற் பரிசு கொடுத்தான்? ஏன்?

இலக்கணம்

இரண்டாவது பாராவிலுள்ள வாக்கியங்களுக்கு எழுவாய் பயனிலைகள் யாவை? ஓர் அட்டவணையில் எழுது.

புள்ளிகள்

கடைசிப் பாராவில் முற்றுப் புள்ளிகளும் காற் புள்ளிகளும் எங்கெங்கு வந்திருக்கின்றன பாருங்கள்.

வாக்கியங்களை முடிக்கும்போது முற்றுப் புள்ளியைத் தவறாமல் இடவேண்டும்.

கட்டுரை

(1) பொங்கலன்று அத்தாணி மண்டபம் எவ்வாற்றிருந்தது? ஐந்து வாக்கியங்களிற் சொல்லு.

(2) நான்கு உதவிகளுள் எது சிறந்தது? உன் எண்ணம் யாது?

(3) நீ உலகுக்கு எவ்வாறு உதவி செய்ய எண்ணுகிறாய்?

3. குருவியும் யானையும்

கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலே வெள்ளி யங்கிரிக்கு அருகில் அடர்ந்த காடொன்று உண்டு. அங்கே இலைகள் அடர்ந்த ஒரு மரத்திலே தேன் குருவியொன்று தன் கூட்டை அமைத்துக் குஞ்சுகளுடன் தன் வாழ்நாளை இன்பமாய்க் கழித்து வந்தது. அது தினந்தோறும் வெளியிற் சென்று தன் நீண்டு வளைந்த அலகினால் மலர்களிலுள்ள தேனை உறிஞ்சித் தன் குஞ்சுகளுக்குக் கொண்டு வந்து ஊட்டும். அது உருவத்தில் மிகச் சிறியதாயினும் சிறந்த உடல் வலிவும்

அதே காட்டில் ஒரு யானையும் இருந்து வந்தது. அதன் உடல் மிகப் பருத்திருந்தது. அதன் கரிய உடலைக் கண்டு எவரும் அஞ்சுவர். அது காடெல்லாம் திரிந்து மரங்களை ஒடித்தும், நீரோடைகளைத் தூர்த்தும், சிறிய உயிர்ப் பிராணிகளைத் தன் கால்களால் நசுக்கியும், துதிக்கையால் பிய்த்தும், இவ்வாறு காட்டிலுள்ள உயிர்க் கெல்லாம் தொல்லைபை விளைத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒருநாள் அந்த யானை தேன் குருவி வாழும் மரத்தண்டை வந்து அதன் கிளைகளை உலுக்கிற்று. அப்பொழுது தாய்க் குருவி அங்கு இல்லை. குஞ்சுகளெல்லாம் நடு நடுங்கின. தாய்ப்பறவை வெளியில் சென்று திரும்பி வந்ததும் அவை அதனிடம் தாம் அன்று பட்ட துன்பத்தைத் தெரிவித்தன.

அடுத்த நாளும் யானை அங்கே முன் மாதிரியே மரத்தை உலுக்கத் தொடங்கிற்று. குருவி அதைப் பார்த்து, “ஐயா, நாங்கள் எளியவர்கள், எங்களை ஒன்றும் செய்யாதீர். நீர் அன்புகூர்ந்து வேறு மரத்துக்குச் செல்லும்” என்று மரியாதையாகக் கேட்டுக் கொண்டது.

அச் சொற்களைக் கேட்டு யானை “அற்பக் குருவியே! என் விருப்பப்படி செய்

வதைத் தடுக்க நீ யார்? நான் அப்படித்தான் உன் மரத்தை உலுக்குவேன்; இங்கே இருக்க உனக்கு முடியாவிட்டால் நீ வேறு எங்காவது ஓடிப்போ” என்று மிகவும் இகழ்ச்சியாகப் பேசிற்று.

அதற்குக் குருவி, “ஐயா யானையாரே! பதட்டம் வேண்டா! நான் தலைமுறை தலை முறையாக இங்கே வாழ்கிறேன். இஃது எனக்கு உரிய மரம். என் இடத்தை விட்டு விரட்ட ஒருவருக்கும் உரிமை இல்லை. நீர் இன்னும் இங்கே நிற்பீரானால் உம்மை அழச் செய்வேன். ஓடிப்போம்” என்று பெருமிதத்துடன் கூறிற்று.

யானை அதைக் கேட்டு நகைத்து, “அற்பப் பறவையே! உனக்கு இவ்வளவு துடுக்கா! இந்த மரத்தையே வேரோடு பிடுங்கிச் சாய்த்து உன்னையும் உன் குஞ்சுகளையும் என் கால்களில் இட்டு நசுக்கி விடுகிறேன் பார்” என்று சொல்லித் தன் தலையால் மரத்தை ஒரு முட்டு முட்டிற்று.

குருவி கோபங்கொண்டு, “மூட விலங்கே, உனக்கு அறிவு புகட்டுவேன்” என்று சொல்லிப் பறந்து வந்து அதன் பெரிய காதுகளுள் ஒன்றில் புகுந்து கொண்டது. அங்கே அது சிறகுகளை அடித்துக் கொண்டும்,

அலகினால் காதின் ஓரங்களைக் கொத்திக் கொண்டும் யானைக்குப் பெருந் துன்பம் விளைத்தது. யானையால் துன்பம் பொறுக்க முடியவில்லை. அது எவ்வளவு முயன்றாலும் அதனால் குருவியை வெளியேற்ற முடிய வில்லை.

அது அழுதுகொண்டே, “குருவியாரே! உம்முடைய பெருமையை நான் உணரவில்லை. நான் இன்று முதல் இக்காட்டை விட்டே ஓடி விடுகிறேன். இனி ஒருவரையும் நான் துன்புறுத்த மாட்டேன். தயை செய்து வெளியே வாரும்” என்று கெஞ்சிற்று.

அச்சொற்களைக் கேட்டுக் குருவி வெளியே வந்தது. அன்று முதல் யானை அங்கே வரவேயில்லை. சிறிய குருவியின் தைரியத்தால் காட்டு மரங்களும் உயிர்ப் பிராணிகளும் துன்பத்திலிருந்து நீங்கின.

பயிற்சி :

சொற்கள்

அலகு	குஞ்சு	உரிமை
உறிஞ்சு	துன்பம்	பெருமிதம்
உருவம்	மரியாதை	துடுக்கு
கூரிய	கூர்ந்து	நசுக்கு
விளைத்து	இகழ்ச்சி	தைரியம்
உலுக்கிற்று	உரிய	கொத்து

நீரோடை

அன்புகூர்ந்து

தலைமுறை

உயிர்ப்பிராணி

தயை செய்து

வெளியேற்ற

எதிரிடைச் சொற்கள் :

வெளியே X உள்ளே.

துன்பம் X இன்பம்.

இகழ்ச்சி X புகழ்ச்சி.

வினாக்கள்

(1) தேன் குருவியின் உருவம் எவ்வாறு இருந்தது ?

(2) யானை குருவிக்கு எப்படித் துன்பம் விளைத்தது ?

(3) குருவி யானைக்கு எப்படிப் புத்தி புகட்டிற்று ?

(4) அறிவு பெரியதா ? உடல் வலிமை பெரியதா ?

இலக்கணம்

எழுவாயும் பயனிலையும் பல வகைகளில் ஒத்திருக்க வேண்டும்.

கீழே உள்ள வாக்கியங்களில் அவை ஒத்திருக்கவில்லை. திருத்திக் கூறு.

(1) நான் உன் மரத்தை உலுக்குவாய்.

(2) குஞ்சுகள் பயந்தது.

(3) குருவி யானையின் காதினுள் புகுந்தோம்.

புள்ளிகள்

ஒருவர் பேசியதை அப்படியே எழுதும்போது “ ” என்ற குறிகளை இடவேண்டும். இந்தப் பாடத்தில் இக்குறிகள் எவ்வாறு இடப்பட்டிருக்கின்றன ? பாருங்கள்.

நாடகம்

இக் கதையை நடித்துக் காட்டுங்கள்.

4. தபால்களில் முகவரி எழுதுதல்

நம்மில் பெரும்பாலோர் அடிக்கடி பிறர்க்குத் தபால் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்குக் கடிதங்கள் வந்து கொண்டும் இருக்கின்றன. வான ஊர்திகள் வழியாகவும், கப்பல்கள் வழியாகவும், இருப்புப்பாதை வண்டித் தொடர்களின் வழியாகவும் நாள்தோறும் கணக்கற்ற தபால்கள் சென்று கொண்டேயிருக்கின்றன. பல்லாயிரக் கணக்கான தபாற் சேவகர்கள் அவற்றை வீடு தோறும் தவறாமல் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

இது எப்படி நடக்கிறது? இதனால் விளையும் நன்மை என்ன என்று நீங்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறீர்களா? அவசரமான ஒரு செய்தி நமக்குக் காலத்தில் கிடைக்காவிட்டால் விளைவு என்ன ஆகும்? இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால் தபால் இலாகா நமக்குச் செய்துவரும் பேருதவி விளங்கும்.

தபாற்காரர்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய உதவிகள் ஒன்றிரண்டு உண்டு. அவை நமக்கு நாமே செய்துகொள்ளும் உதவிகளும் ஆகும். அவ்வாறு செய்வது

நமது கடமையுமே. அவை யாவையெனில்
 சரியானபடி தபால்தலைகளை ஒட்டுவதும்,
 முகவரிகளை நேர்மையாக எழுதுவதுமே
 யாகும். கார்டுகளுக்கு உள்ளூர்க் கார்டா
 னால் அரையணத் தலையும், பிறவற்றிற்கு
 முக்கால் அணத் தலையும் ஒட்ட வேண்டு
 மென்று விதித்திருக்கிறார்கள். உறைகளுக்
 குக் குறைந்தது இரண்டணத் தலை ஒட்ட
 வேண்டும். கனமான உறைகள், புத்தகக் கட
 டுகள் போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறான கட
 டணங்கள் உண்டு. அவற்றையும் தபால்தலை
 களாகத்தான் ஒட்ட வேண்டும்.

இத் தலைகளை உறைகளின் மீதும் கார்டு
 களிலும் முகவரி எழுதும் பக்கத்தில் மேலே
 வலப்புற ஓரத்தில் ஒட்டவேண்டும். கண்ட
 இடங்களில் அவற்றை ஒட்டினால் அவற்றின்
 மீது முத்திரையிடுகிறவர்களுக்குத் தொல்லை
 உண்டாகும்; நேரமும் கெடும். இது முதன்
 முதலாகச் செய்ய வேண்டியது.

முகவரி எழுதுவதில்தான் அதிகக் கவனம்.
 வேண்டும். எழுத்து விளக்கமாகவும் நேர்மை
 யாகவும் இருக்க வேண்டியது இன்றியமை
 யாதது. யாரிடம் கடிதம் கொடுக்கப்பட
 வேண்டுமோ அவருடைய பெயர் முதலிலும்,
 அவருடைய பெற்றோர் பெயர் எழுதப்பட

எல்லையையும் குறிக்க ஒவ்வோர் எண்ணை இட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சென்னை யில் எண் 5, திருவல்லிக்கேணியைக் குறிக்கும்; எண் 15, சைதாப் பேட்டையைக் குறிக்கும். இவற்றை அறிந்து அந்த அந்த மண்டலம் பெயரை எழுதும் போது அதனருகில் எழுத வேண்டும்.

கீழே வரும் முகவரியைக் காண்க.

திரு. சு. வேலாயுதம் பிள்ளை அவர்கள்,

திரு. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் மகனார்,

மளிகை வியாபாரம்,

40, ஐயன் கடைத் தெரு,

தஞ்சாவூர் மேற்கு,

தஞ்சாவூர்.

பயிற்சி :

சொற்கள்

பெரும்பாலோர்

அடிக்கடி

ஊர்தி

சேவகர்

அவசரம்

விளைவு

இலாகா

கடமை

உள்ளூர்

உறை

முகவரி

முத்திரை . .

கவனம்

அடுத்தும்

மண்டலம்

கணக்கற்ற, ஒன்றிரண்டு, வெவ்வேறான, முதன் மகலாக, அடுக்கடுத்து, சிற்றூர்.

எதிர்ப்பதங்கள் :

பிறர் X தமர். குறைந்தது X நிறைந்தது.

உண்டு X இல்லை. முதல் X கடைசி.

வினாக்கள்

(1) தபால் செல்லும் வழிகள் யாவை?

(2) உறையில் தபால் தலை ஒட்ட வேண்டிய இடம் யாது?

(3) உள்ளூர்க் கார்டு, அயலூர்க் கார்டு என்பவை எவை? ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒட்ட வேண்டிய தலைகளின் பெறுமானம் என்ன?

(4) முகவரியில் முதலில் எழுத வேண்டியது யாது?

(5) கடைசியில் எழுத வேண்டியது எது?

(6) எத்தனை கோடிட வேண்டும்?

(7) முகவரி பிழையாக எழுதப்பட்டால் விளையும் கேடு என்ன?

இலக்கணம்

பின் வரும் வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்தாலமைத்த சொற்களுக்குப் பதிலாக வேறு சொற்களை அமைக்க.

(1) முகவரிகளைச் சரியான முறையில் எழுத வேண்டும்.

(2) முகவரிகளில் முதலில் எழுத வேண்டியது மனிதரின் பெயர்.

(3) இறுதியில் எழுத வேண்டியது ஊரின் பெயர்.

கட்டுரை

உன் தந்தை, பாட்டன், ஆசிரியர், மாமன், ஒரு நண்பர் இவர்களின் முகவரிகளை எழுதுக.

5. முருகன் பாடுகின்றான்

தாய்

என்ன பண்ணுகின்றாய்—முருகா
எழுந்து வாடா கண்ணே !
அன்னம் ஆறிப் போகும்—அங்கே
அப்பா காத்திருக்கார்.

குழந்தை

பாட்டுப் பாடுகின்றேன்—இப்போ
பசிக்கவில்லை யம்மா !
கேட்டுவிட்டு நீ போ—புதிய
கீதன் சொல்லுகின்றேன்.

தாய்

என்ன பாட்டுத் தெரியும்? நீ
 எவரிடம் படித்தாய்?
 கன்னா பின்னா வென்றே—கத்திக்
 காதைத் துளைத்திடாதே.

குழந்தை

பறவை பாட்டைக் கேட்டேன்—நானும்
 பாட்டு பாடக் கற்றேன்—அது
 சிறகை வீசிப் பறக்கும்—போதே
 திருநடங்கள் கற்றேன்.

என்ன ராக தாளம்—என்றே
 ஏதும் யானறியேன்.
 வண்ணக் கோகிலம் போல்—நானும்
 வந்த பாட்டைச் சொல்வேன்.

மலையினின் றருவி—பாய்ந்து
 வரக்கண்டுள்ளங் குளிர்வேன்—அது
 விலையில்லாத பாட்டை—எனக்கு
 விரும்பித் தந்து செல்லும்.

பாட்டுக் கற்றுக் கொண்டேன்—அம்மா
 பாயும் வெள்ளம் போலே,
 காட்டுப் பட்சி போலே—நானும்
 கவிகள் பாடுகின்றேன்.

பயிற்சி :

சொற்கள்

பண்ணு

அன்னம்

ஆறிப்போகும்

கோகிலம்

கீதம்

துணை

நடம்

அருவி

ராகம்

தாளம்

வன்ன

வெள்ளம்

உள்ளங் குளிர்வேன் : விலையில்லாத.

வெள்ளம் பாய்தல் : காதைத் துளைத்தல்.

கன்னாபின்னா :

இரு பொருள் கூறு :

அன்னம், ஆறு, பாடு.

இவற்றின் பொருள் என்ன ?

கீதம், கோகிலம், ராகம், தாளம், நடம், கவி

வினாக்கள்

(1) முருகன் யாரிடம் நடனங் கற்றான் ?

(2) அவன் யாரிடம் நடனங் கற்றான் ?

(3) விலையில்லாத பாட்டு என்று அவன் எதைச் சொல்லுகிறான் ?

(4) எதைப் போலக் கவிகளை அவன் பாடுவானாம் ?

இலக்கணம்

கோடிட்ட இடங்களை எதிரிடைச் சொற்களால் நிரப்புக.

(1) குயில் இனிமையாய்ப் பாடும் : கழுதை——கதறும்.

(2) நிலா குளிர்ச்சியானது : வெயில்——.

(3) ஆற்றில் வெள்ளம் பாய்கிறது : குளத்தில் தண்ணீர்——.

கட்டுரை

நீ விரும்பும் ஏதேனும் ஒரு காட்சியைப்பற்றி 2, 3 வாக்கியங்களில் எழுதுக.

6. சொறித் தவளை

உலகில் காணப்படும் உயிர்ப் பிராணிகளின் எண்ணிக்கைக்கு அளவேயில்லை. அவற்றின் உடல் உறுப்புக்களும், வாழ்க்கை முறைகளும், செயல் குணங்களும் பார்க்கப் பார்க்க விநோதமாயிருக்கும். சாதாரணமாக நாம் வீடுகளில் காணும் ஈ, எறும்பு, புழு, தவளை முதலியவற்றில் எத்தனையோ வகைகள் உண்டு. அவை பார்ப்பதற்கு எளியவையாகத் தோன்றினாலும் அவை ஒவ்வொன்றும் மிக விந்தையான அமைப்புக்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றின் பயன்களும் விநோதமானவை.

அநேகமாக எல்லா வீடுகளிலும் காணப்படும் சொறித் தவளை யொன்றைப் பார்ப்போம். அது நம் வீடுகளில் எங்கும் காணப்

படும். சட்டி பாணைகள் வைத்திருக்கும் இடங்களில் அது இடுக்குகளில் பதுங்கி வாழும். அதற்கும் சாதாரணத் தவணைக்கும் வேற்றுமை உண்டு. சாதாரணத் தவணையின் மேல் தோல் வழவழப்பாயும் ஈரமுள்ள தாயும் இருக்கும். சொறித் தவணையின் தோல் காய்ந்தும் சொறிகள் நிறைந்ததாயும் இருக்கும்.

இத் தவணை பகலில் அதிகமாக வெளியே வராது. அதற்கு வாய் மிகப் பெரியது. ஈ, கறையான் முதலிய பூச்சிகளைத் தின்பதில் அதற்கு விருப்பம் அதிகம். அதன் நா மிகவும் நீளமானது. அது தான் இருந்த இடத்திலிருந்தே தன் நீண்ட நாலைத் திடீரென்று நீட்டி ஈ முதலியவற்றை அதனில் ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்யும்.

நாய்கள் சொறித் தவணைகளைக் கண்டால் உடனே அவற்றின்மேல் பாயும். ஆனால் ஒரு முறை அத் தவணையைப் பிடித்தால் நாய் அதனிடம் போகாது. ஏனென்றால் சொறித் தவணையின் கண்களுக்குப் பின் புறமாய் இரண்டு கரிய புடைப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவை விஷப் பைகள். அவ் விஷம் நாய்க்குப் பிடிக்காது. ஆகவே ஒரு முறை ஒரு சொறித் தவணையைப் பிடித்த நாய் மறு முறை அதனிடம் போகாது.

தவளைக்குக் கண்கள் எப்படி யிருக்கின்
றன. பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதற்குக்
கழுத்தைத் திருப்பிப் பார்க்க முடியாது.
ஆதலால் பக்கங்களில் கண்கள் குழிகளில்
அமைக்கப்படாமல் அவை உயர்த்தி வைக்
கப்பட்டுள்ளன. கண்களுக்குப் பின்னே
இரண்டு புள்ளிகள் போலத் தோன்று
பவைகளே அதன் காதுகள்.

தவளைகளுக்கு முன்னங்கால்கள் குட்டை
யாகவும், பின்னங்கால்கள் நீளமாகவும் இருக்
கும். அவற்றால் அது நீண்ட தூரம் பாயும்.

இது போன்ற பல உயிர்ப் பிராணி
களையும் நாம் ஊன்றிப் பார்க்க வேண்டும்.
அவற்றின் பழக்க வழக்கங்களைக் கவனிக்க
வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் நல்ல
அறிவு உண்டாகும்.

பயிற்சி :

சொற்கள்

எண்ணிக்கை	விந்தை	விஷம்
வழக்கம்	அளவு	விநோதம்
உயர்த்தி	செயல்	உடல்
பதுங்கி	புள்ளி	குணம்
உறுப்பு	நா	ஊன்றி
சாதாரணமாக	புடைப்பு	பழக்கம்
சட்டிப்பாளை	ஏனென்றால்	ஒருமுறை
திடீரென்று	விஷப்பை	மறுமுறை
முன்னங்கால்	பின்னங்கால்	செயல்குணம்

வினாக்கள்

(1) சொறித் தவளை வீடுகளில் எங்கே காணப்படும்?

(2) அதன் தோல் எப்படி இருக்கும்?

(3) தவளை தன் இரையை எப்படிப் பிடிக்கும்?

(4) நாய் தவளையை ஒருமுறை பிடித்தால் மறுமுறை பிடிக்காது. ஏன்?

(5) தவளையின் கண்கள் எப்படி அமைந்துள்ளன? ஏன்?

(6) தவளையின் கால்கள் எப்படி உள்ளன? அதனால் என்ன பயன்?

இலக்கணம்

சில பெயர்ச் சொற்கள் பொருள்களைக் காட்டும்.
உ-ம். நாகாலி.

சில பெயர்ச் சொற்கள் இடங்களைக் காட்டும்.
உ-ம். வீடு.

சில பெயர்ச் சொற்கள் காலத்தைக் காட்டும்.
உ-ம். செவ்வாய்.

பின்வரும் பெயர்ச் சொற்கள் எவற்றைக் காட்டுகின்றன?

உலகு, தவளை, இரவு, பூச்சி, குழி, பிராணி.

படம்

தவளையின் படம் ஒன்று எழுது.

7. உயிரினும் மானமே பெரியது ஒரு நாடகம்

[சேரன் கணைக்கால் இரும்பொறைக்கும் சோழன் செங்கணனுக்கும் போர் உண்டாயிற்று. அப்போரில் சேரன் பிடிக்கப்பட்டான். அவனைச் சோழன் குடவாயில் கோட்டத்துச் சிறையில் அடைத்து வைத்திருந்தான்.]

காட்சி 1.

இடம்: சிறை.

காலம்: பிற்பகல்.

சேரன் சிறையினுள் இருக்கிறான். இரண்டு காவலர்கள் சிறையைக் காத்து வருகின்றனர்.

சேரன்: அரசனாய்ப் பிறந்தேன்! வணங்கா முடியாய் வாழ்ந்தேன்! இன்று நாய் போல் கட்டுண்டு கிடக்கிறேன். தாகம் அதிகமாகிறது. தண்ணீருக்குத் தவிக்கும் நிலை வந்து விட்டது! ஏ! காவலா!

முதற் காவலன்: என்னடா முனுமுனுக் கிறான்?

இரண்டாம் காவலன்: அவனை என்னவென்று கேளேனடா!

மு. காவலன்: கூப்பிடட்டுமே!

சேரன்: காவல! காவல!

மு. காவலன்: காவல! ஏன் எனக்குப் பெயர் இல்லையோ?

சேரன்: காவல!

மு. காவலன்: என்ன ஐயா, சும்மா, உயிரை வாங்குகிறீர்!

சேரன்: தண்ணீர் வேண்டும்! தருவாயா!

மு. காவலன்: ஆகட்டும்.

காட்சி 2.

இடம்: சோழன் அரண்மனை.

காலம்: பிற்பகல்.

சோழன் புலவர் ஒருவரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்.

சோழன்: புலவர் பெருமானே! தாங்கள் பாடிய நூல் எவ்வளவு அருமையாய் இருக்கிறது! இதற்கு எவ்வளவு பரிசு

கொடுத்தாலும் அமையும், தாங்கள்
விரும்புவது ஏதேனும் உண்டோ?

புலவர்: என் நண்பன் சேரன் சிறையில்
துன்புறுகிறான். அவனை விடுதலை செய்
தால் அதுவே போதும்.

சோழன்: நானே அவரை விடுதலை செய்வ
தாகத் தான் இருக்கிறேன். தங்க
ளிடமே ஓர் உத்தரவு எழுதித்
தருகிறேன். அவரை விடுதலை செய்து
நாளை இங்கே அழைத்து வாருங்கள்.
அவருக்குத் தகுந்த மரியாதைகள் செய்
தனுப்புகிறேன். தங்களுக்கும் தகுந்த
பரிசில்கள் கொடுத்தனுப்ப விரும்பு
கிறேன்.

புலவர்: அரசே, மிகுந்த நன்றியறிவுடைய
வனாகிறேன். நாளை, சேரருடன் தங்களை
வந்து காண்பேன்.

காட்சி 3.

இடம்: சிறைச்சாலை.

காலம்: மாலை.

சேரன் சிறைக்குள் இருக்கிறான். ஒரு காவலன்
வெளியில் நிற்கிறான்.

சேரன்: என்ன! என் உயிர் இவ்வளவு
மேலானதா? மானங்கெட்டபின் உயிர்
வாழவும் வேண்டுமோ? நான்கு
நாழிகையாய்த் தண்ணீர்க்கு நான்

கெஞ்சவும், இக் காவலன் என்னை
இகழவும் நேர்ந்ததே! இனி, அவன்
தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கும்
வரையில் நான் உயிர் வைத்திருக்க
வேண்டுமா? என் ஆசிரியருக்காக இது
வரை காத்திருந்தேன். அவரும் வருவதா
யில்லை. அவருக்காகத் தரையில் ஒருகடி
தம் எழுதி வைத்து உயிரை விடுகிறேன்.
(எழுதுகிறான்)

1-காவலன் : ஏ! ராசா! உனக்குத் தண்ணீர்
கொண்டு வந்து தொலைத்திருக்கிறேன்.
குடித்துக் கொள்.

சேரன் : காவலரே! உம் தண்ணீரைக்
குடித்து நான் உயிர் வைத்திருப்பதினும்
என் மானத்தைக் காத்து அவ்வுயிரை
விடுகிறேன்.

(சாகிறான்)

1-காவலன் : ஐயோ! இவன் செத்துத்
தொலைந்தானடா! என்னடா செய்கிறது?

2-காவலன் : ஐயோ! குடிமுழுகிப்போயிற்றே!
அரசர் அறிந்தால் என்ன ஆகுமோ! . . .
(புலவர் வருகிறார்)

புலவர் : காவலர்களே! என் நண்பர் சேர
மன்னர் எங்கே? அவருக்கு விடுதலை
ஓலை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

(சேரனைப் பார்த்து)

ஐயோ ! நண்பா ! நீ இறந்து
போயினையோ? உன் விடுதலைக்காக
அரும்பாடு பட்டேனே! நீ இறக்கும்
போது என்ன நினைத்தாயோ?

இதோ என்னவோ எழுதியிருக்
கிறதே! பார்க்கலாம்.

(படிக்கிறார்)

என் ஆருயிர் ஆசிரியரே! உம் திருவடி
களைத் தொழுது இறக்கிறேன். அரசர்
குலத்தில் பிறந்து போர்க்களத்தில்
மாளாமல் உயிர் வாழ விரும்பிச் சிறையில்
வாழ உடன் பட்டேன். அவ்வாறு மானம்
அழிந்தேன். தண்ணீர் கேட்டுக் காவலனால்
இகழப்பட்டேன். இப்படி உயிர் வாழ்
வதிலும் இறப்பது மேலாகும்; ஆதலால்
உயிர் துறக்கிறேன். தங்கள் திருவடிகளுக்குப்
பிழை செய்திருந்தால் மன்னிக்க வேண்டு
கிறேன். வணக்கம். சேரன்

புலவர் : கவரிமான் தன் மயிர் நீப்பின் உயிர்
வாழாது; அதைப் போலவே இவரும்
தம் மானம் நீத்தபின் உயிர் வாழாமற்
போயினார். இவரே மானிடர்! இவரே
அரசர்! இவர் பெயர் நீடுழி வாழ்க!

பயிற்சி:
சொற்கள்

கோட்டம்	அரண்மனை	பரிசில்	தொலை
குலம்	சிறை	பெருமான்	காவலன்
மானம்	இகழ்	கட்டுண்டு	துன்புறுகிறான்
கெஞ்ச	பாடு	துற	நிலை
விடுதலை	ஆசிரியர்	திருவடி	பிழை

வணங்காமுடி முணுமுணுக்கிறான்
மானம் கெட்டபின் மானங்காத்து
குடிமுழுகிப் போகிறது அரும்பாடு

பின் வரும் சொற்களைப் பெயர்களாகவும் வினைகளாகவும் உபயோகி.

அறை, ஆடு, ஆள், ஆறு, இடி.

வினாக்கள்

- (1) போர் எவர்க்கும் எவர்க்கும் நடந்தது?
- (2) சேரன் எச்சிறையில் வைக்கப்பட்டான்?
- (3) காவலன் அரசனை எவ்வாறு இகழ்ந்தான்?
- (4) புலவர் சேரனுக்காக என்ன செய்தார்?
- (5) அரசன் ஏன் இறந்தான்?
- (6) புலவர் என்ன சொல்லி வருந்தினார்?

இலக்கணம்

மரத்துக்குக் கிளை ஓர் உறுப்பு.

உடலுக்குக் கண் ஓர் உறுப்பு.

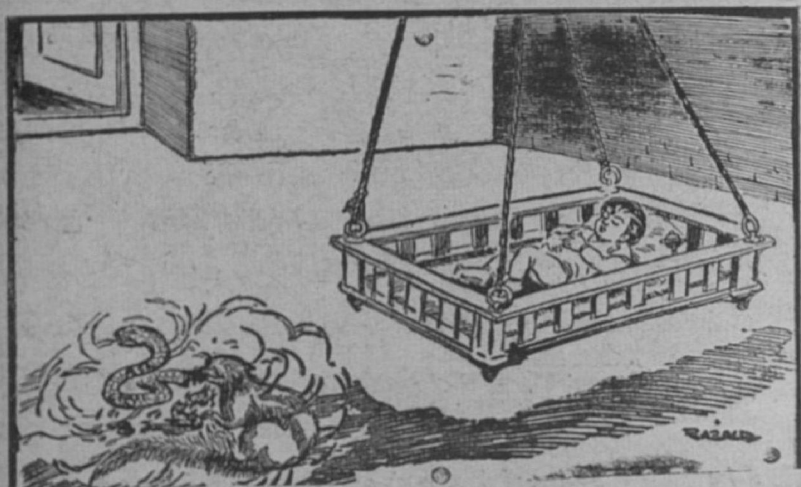
சில பெயர்கள் உறுப்புக்களைக் காட்டும்; இவற்றைச் சினைப்பெயர் என்பர்.

பின் வரும் பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பொருள், இடம், காலம், சினை என்ற பாகுபாடு கூறுக:— புத்தகம், பள்ளிக்கூடம், சிறை, தலை, ஆவணி, அரசன்.

கட்டுரை

சேரன் என்ன எழுதி இருப்பான்?

8. நன்றி கொன்ற மாகு

பல ஆண்டுகட்கு முன்னே, புகார் என்னும் நகரிலே ஒரு குடியானவன் தன் மனைவியோடு இல்லறம் நடத்தி வந்தான். அவர்களுக்குக் குழந்தையில்லாத குறையொன்று இருந்தது. அவர்கள் ஒரு கிரீப்பிள்ளையைக் குஞ்சியிலேயே பிடித்துத் தம் குழந்தைபோல் வளர்த்து வந்தார்கள். அது அவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு காட்டி வந்தது.

இப்படியிருக்கும்போது குடியானவன் மனைவிக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அருமையாகப் பெற்ற அக்குழுவியை அவர்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமமாக வளர்க்கு வந்தனர்.

ஒரு நாள் குடியானவன் வயற்புறங்
களுக்குச் சென்றிருந்தான். குழந்தை
தொட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தது.
அதன் தாய் அவசரமாய் அயல் வீட்டுக்குப்
போக வேண்டியிருந்தது. அவள் கீரியை
நோக்கி, “நான் வருமளவும் நம் குழந்தை
யைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்திரு. நான்
ஒரு நொடியில் திரும்பி விடுகிறேன்” என்று
சொல்லிப் போனாள்.

அவள் வெளியேறியவுடன் எங்கிருந்தோ
ஒரு நாகம் தொட்டிலின் கயிற்று வழியாய்
இறங்கி வந்து குழந்தையைக் கடிக்கப்
போயிற்று. உடனே கீரி சரேரென்று அதன்
மீது ஒரே தாவலில் பாய்ந்து அதன் கழுத்தை
இறுகப் பிடித்துக் கடித்து அந்நாகத்தைக்
கொன்றுவிட்டது.

அந்த மகிழ்ச்சியைத் தன் தாய்க்குத்
தெரிவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிக் கீரி குருதி
படிந்த வாயுடன் வீட்டின் வாயிலில் வந்தது.
அதைக் கண்டு தாய், ‘ஐயோ’ என்று அலறி
னாள். அது தன் குழந்தையைக் கடித்து
விட்டு இப்படிப் புறப்பட்டுவிட்டது என்று
அவள் எண்ணினாள். அவளுக்கு அளவு
கடந்த கோபம் உண்டாயிற்று. அவள்
அங்கே கிடந்த மரக்கட்டையைக் கையி

லெடுத்து, பாவி, கீரியே! என் குழந்தையை யார் கடித்தாய்? என்று சொல்லிக்கொண்டு அதனை அக்கட்டையால் கொன்று விட்டாள்.

அவள் பரபரப்புடன் உள்ளே புகுந்தாள். கொடிய பாம்பு ஒன்று துண்டமாய்க் கிடப்பதையும் குழந்தை இன்பமாய்த் தொட்டிலில் உறங்குவதையும் அவள் கண்டாள். தனக்குப் பெரிய நன்றி செய்த கீரியை ஆராயாமல் கொன்றதை எண்ணி அவள் கண்ணீர் விட்டாள்.

அச்சமயத்தில் கணவன் வீட்டுக்கு வந்தான். நடந்த செய்திகளை அறிந்தான். அவனைத் துன்பம் ஒரு புறமும், கோபம் ஒரு புறமும் அலைத்தன. அவன் தன் மனைவியை நோக்கி, “நீ செய்த குற்றம் மிகவும் கொடியது. நீ பெரும் பாவியானாய்” என்று கூறி வருந்தினான்.

அவ்வூரில் கோவலன் என்ற வள்ள லொருவன் இருந்தான். அவன் இச்செய்திகளைக் கேட்டு அவ்வீட்டுக்கு வந்து அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறினான். அவன் நூல் வல்லோர்களைக் கேட்டு அறியாமற் செய்த தீவினை போக ஆக வேண்டிய கழுவாய்களைச்

செய்ய அவர்களுக்குப் பணம் உதவினான். அவற்றை அவர்கள் செய்தார்கள். என்றாலும் கீரிக்குத் தான் செய்த தீமையை அம்மாமது மறக்கவேயில்லை.

பயிற்சி :

சொற்கள்

இல்லறம்	நொடி	கணவன்
குறை	இறுக	மனைவி
அவசரம்	குருதி	வள்ளல்
அயல்	ஆராயாமல்	ஆறுதல்

நாளொருமேனியும் பொழிதொரு வண்ணமும், அளவு கடந்த.

பின்வரும் சொற்களைப் பெயர்களாகவும் வினைகளாகவும் உபயோகி.

இரை, ஈ, ஓடு, கல், துணி.

வினாக்கள்

(1) குடியானவனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் இருந்த குறை யாது ?

(2) அதை அவர்கள் எப்படித் தீர்த்துக் கொண்டார்கள் ?

(3) கீரி ஏன் வாயிலில் சென்றது ?

(4) மனைவி ஏன் கீரியைக் கொன்றாள் ?

(5) கணவன் அவளைப் பாவி என்றது ஏன் ?

(6) கோவலன் அவர்களுக்குச் செய்த உதவி

யாகு ?

இலக்கணம்

முன் பாடங்களில் 4 விதமான பெயர்ச் சொற்களை அறிந்தீர்கள்; இன்னும் 2 வகைகள் உண்டு.

(1) குணங்களைப் பற்றியவை - உ-ம். நன்மை, கருமை. இவை குணப் பெயர்கள்; பண்புப் பெயர்கள் என்றும் சொல்லலாம்.

(2) தொழில்களைப் பற்றியவை, உ-ம் நடத்தல், உண்ணல். இவை தொழிற் பெயர்கள்.

பின்வரும் பெயர்ச் சொற்களுக்கு வகைகள் கூறுக. நகர், கீரி, உறக்கம், வாய், கோபம், கை, நொடி.

கட்டுரை

மனைவி அவசரப்படாதவளாய் இருந்திருந்தால் கீரியைக் கண்டவுடன் என்ன கேட்டிருப்பாள்?

அதற்குக் கீரி என்ன விடை பகர்ந்திருக்கும்?

9. அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தது

ஏறக்குறைய ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே ஐரோப்பாக் கண்டத்திலே கொலம்பஸ் என்ற ஒருவர் இருந்தார். நம் இந்தியா ஐரோப்பாக் கண்டத்துக்குக் கிழக்கே உள்ளது. கொலம்பஸ் இந்தியா விற்கு வருவதற்கு ஒரு புதிய வழியைக் கண்டு பிடிக்க விரும்பினார். அவருக்கு உலகம் வட்ட வடிவானது என்பது தெரியும். ஆகையால் அவர் தம் நாட்டினின்று மேற்கு நோக்கிச் சென்று கொண்டேயிருந்தால் இந்தியாவுக்கு வந்துவிடலாம் என்று எண்ணினார்.

அவர் மூன்று கப்பல்களுடன் மேற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார். அவருடன் பலர் துணையாகச் சென்றனர். கப்பல்கள் கடலில் சென்றன. எங்கும் ஒரே நீர். நீரையன்றி வேறொன்றும் கண்களிற் படவில்லை. நாட்கள் பல சென்றன. அறுபது நாட்கள் ஆயின. நிலம் எதையும் அவர்கள் காணவில்லை. கொலம்பஸுடன் சென்றவர்கள் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினார்கள். வழி தெரியாமல் கடலில் போய்க்கொண்டே யிருந்தால் அது எங்கே கொண்டுபோய் விடுமோ என்று அவர்கள் அஞ்சினார்கள்.

கொலம்பஸ் மட்டும் மனத்திட்பத்துடன் இருந்தார். இந்தியாவுக்குப் புதிய வழியைக் கண்டுபிடித்துவிடலாம் என்று அவர் உறுதியாயிருந்தார். அவர் தம் மக்களைப் பெற்றுமையுடன் இருக்கும்படி கெஞ்சினார். அப்பொழுது சில நிலப்பறவைகள் வானத்தில் பறந்தன. நிலம் அருகில் இல்லாவிட்டால் பறவைகள் எங்கிருந்து வரமுடியும் என்று அவர் எண்ணினார். அவர் என்ன சொன்னாலும் அவருடைய துணைவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை; அவர்கள் அவரைத் தூக்கிக் கடலில் எறிந்து விட்டுத் தாம் மட்டும் வந்த வழியே திரும்பி

விடத் தீர்மானித்தார்கள். நாட்கள் அறுபத்து மூன்றும் ஆயின.

திடீரென்று ஒருவர் கண்ணில் நிலம் தென்பட்டது. அவர், 'நிலம்! நிலம்' என்று கூவினார். எல்லோரும் பார்த்தார்கள். கொலம்பஸ் நிலமொன்று தூரத்தில் தெரிவதைக் கண்டு கீழே மண்டியிட்டுக் கடவுளுக்கு நன்றி கூறினார்.

அவர்கள் அந்த இடத்துக்குச் சென்றார்கள். அங்கேயுள்ள மனிதர்களைக் கண்டார்கள். கொலம்பஸ் அந்த நிலத்தை இந்தியா என்றும் அந்த மனிதர்களை இந்தியர் என்றும் கருதினார். ஆனால் அது புதியதொரு நிலம். அதன் இருப்பை அக்காலத்தார் எவரும் முன்னே அறிந்ததில்லை. அதுதான் அமெரிக்கா. இன்று உலகத்திலே மிகுந்த செல்வத்துடன் விளங்கும் கண்டமான அமெரிக்கா அதுவே.

பயிற்சி :

சொற்கள்

கண்டம்

வட்டம்

திட்டம்

உறுதி

பொறுமை

பயின்று

துணை

வானம்

நம்பிக்கை

இருப்பு

விளங்கு

நன்றி

ஏறக்குறைய
முணுமுணுக்க
வேறென்றும்

நிலப்பறவை
திடீரென்று
மண்டியிடு

வினாக்கள்

- (1) உலகத்தின் வடிவு என்ன?
- (2) கொலம்பஸ் மேற்கே சென்றால் எங்கே சேரலாம் என்று எண்ணினார்?
- (3) அவருடன் எத்தனை கப்பல்கள் சென்றன?
- (4) எத்தனை நாட்கள் அவர்கள் கடலிற் சென்றனர்?
- (5) மக்கள் ஏன் அஞ்சினார்கள்?
- (6) நிலத்தைக் காண முடியும் என்று கொலம்பஸ் நினைக்கக் காரணம் என்ன?
- (7) நிலத்தைக் கண்டதும் கொலம்பஸ் செய்தது என்ன?
- (8) கொலம்பஸ் கண்டுபிடித்த கண்டம் யாது?
- (9) இந்தப் பாடத்துக்கு வேறு என்ன தலைப்புக் கொடுக்கலாம்?

இலக்கணம்

பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள வினைச் சொற்களைக் காட்டுக.

நான் சென்ற ஆண்டு மூன்றாம் வகுப்பில் படித்தேன்.

நான் இந்த ஆண்டு நான்காம் வகுப்பில் படிக்கிறேன்.

நான் அடுத்த ஆண்டு ஐந்தாம் வகுப்பில் படிப்பேன்.

படித்தேன், படிக்கிறேன், படிப்பேன்.

இம்மூன்றுக்கும் உள்ள வேற்றுமை யாது?

புள்ளிகள்

பின் வரும் வாக்கியங்களில் புள்ளிகள் இட்டுக் காட்டுக :

கொலம்பஸ் தம்முடன் வந்தவர்களைப் பார்த்து தயவு செய்து இன்னும் மூன்று நாட்கள் பொறுங்கள் என்றார் அவர்கள் அதற்கு இணங்காமல் நாங்கள் இனி உம்மோடு வரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள்

கட்டுரை

கொலம்பஸ் நிலத்தைக் கண்ட பிறகு, அவருக்கும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இடையே நடந்த பேச்சை நீங்கள் ஊகித்துச் சொல்லுங்கள்.

10. விடுகதைகள்

1

தண் தரும் நீர் நிறைந்திருக்கும்
குளமுமல்லன்;
தவள நிறம் பெற்றிருக்கும்
சங்குமல்லன்;
கண்டவுடன் நரை விளங்கும்
கிழவனல்லன்;
காரிகையார் கை ஏறும்
களியுமல்லன்;
மண்டலத்தின் விலைப்படும்
ஓர் அடிமையல்லன்;
வாளாலே வெட்டி மடித்திட்ட போதும்
நாணயம் காட்டி எல்லோர்க்கும்
இதம் செய்வான்.
எவன் அவன்?

2

நிலத்தன் ; நிலந்தனைத்
தேடும் நெருப்புமன்று.
நீள்வானத்தேபறக்கும்;
பறவையன்று.
தலைமீது கொம்பிருக்
கும் ; பந்தரன்று.
பகரும் ஓர்வாலாட்டும்;
குரங்குமன்று.
சலத்தலக் கண்டால்
அஞ்சும் ; நரியுமன்று.

சண்டைக்குச் செல்லும் சேனாபதியன்று.
மைந்தர் கையாளும் கடிகாரமன்று.
நாடி இதன் பொருள் அறிந்து
சொல்லுவீரே.

3

எவரையும் ஒரு கண்
னாகப் பார்ப்பார்;
கார்மிக்க நிறத்தார்;
வேற்றுமை பாரா
மல் சவத்திடத்தும்
பொருள் கவர்வார்.
சகுனத்திற்கும் சாப்
பாட்டிற்கும்
சமயம் நோக்கி வரு
வார்.

அருணனும் பின்வர முன்னே வருவார்.
மேலான ஆயுள் உள்ளார்.
அறிவுள்ளோரே இவர் எவர்? சொல்வீர்.

பயிற்சி :

சொற்கள்

தவளநிறம்
நரை
காரிகை
மண்டலம்
நாணயம்

பந்தர்
பகரும்
சேனாபதி
மைந்தர்
கடிகாரம்

கார்
சவம்
சகுனம்
அருணன்
ஆயுள்

வினாக்கள்

- (1) முள்ளங்கியின் இயல்புகள் யாவை?
- (2) காற்றாடியின் இயல்புகள் யாவை?
- (3) காகத்தின் இயல்புகள் யாவை?

11. கடிதங்கள்

முன்னொரு பாடத்தில் தபால்களில் முகவரி எழுதும் முறையைப் பற்றிப் படித்தீர்கள். இனி கடிதங்கள் எழுதுவது எப்படி என்று இங்குப் பார்ப்போம்.

கடிதங்களிற் பல வகைகளுண்டு. நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் எழுதும் கடிதங்கள் ஒரு வகை. இவைகளே நாம் பெரும்பாலும் எழுதுபவை. இவற்றைச் சமூகக் கடிதங்கள் என்போம். நமக்கும் பிறரால் எவ்வளவோ காரியங்கள் ஆக வேண்டியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, வெளியூரிலிருந்து ஒரு பொருளை நாம் தருவிக்க விரும்பலாம்; அல்லது, அந்நியர் ஒருவரால் நமக்கு ஏதேனும் காரியம் ஆக வேண்டியிருக்கலாம். இவ்வகையில் எழுதும் கடிதங்களைக் காரியக் கடிதங்கள் என்போம். அதிகாரிகளுக்கு எழுதும் கடிதங்களை உத்தியோகக் கடிதங்கள் என்னலாம். இன்னும் வேறு விதமான கடிதங்களும் உண்டு.

எல்லாக் கடிதங்களையும் எழுதுவதற்குச் சில பொது விதிகள் உண்டு. கடிதம் என்பது நாம் நேரில் பேசுவதற்குப் பதிலாய் எழுதுவது. பேசும்போது நாம் எவ்வளவு

நேர்மையாகவும் விளக்கமாகவும் பேச வேண்டுமோ அவ்வாறே கடிதத்தையும் நாம் எழுதவேண்டும். அன்றியும், எழுதப்படுகிறவர்க்கும் நமக்கும் உள்ள அன்பு நட்பு இவற்றிற்குரிய சொற்களைக் கையாள்வேண்டும்.

இன்னும் கடிதத்தின் தலைப்பில் நம் முடைய இடம்; தேதி இவற்றை எழுதவேண்டும். பிறகு மரியாதையும் அன்பும் காட்டும் சொற்களால் கடிதத்தைத் தொடங்கிப் பிறகு செய்திகளை எழுத வேண்டும். முடிவில் நம் கையொப்பத்துக்கு மேலேயும் நம் அன்பையும் மரியாதையையும் காட்டக் கூடிய சொற்களை எழுதவேண்டும்.

கீழே ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கும் முறையைக் காணுங்கள்.

30, வடக்குச் சித்திரை வீதி,
ஸ்ரீ ரங்கம்,
30-8-'51.

தேவரீர் என் அருமைத் தந்தையார் அவர்களின் திருவடிகளில் பல முறை வணங்கி எழுதுவது. இங்கு யாவரும் நலம், அங்கும் என் அன்புள்ள அன்னையும் தாங்களும் நலமென்றே எண்ணுகிறேன்.

இங்கு நான் நன்றாகப் படித்து வருகிறேன். எங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியரும் பிள்ளைகளும் சேர்ந்து 15-9-'51 அன்று இங்கிருந்து புறப்பட்டு மேட்டூர் அணை பார்க்கப் போவதாக எண்ணி இருக்கிறார்கள். என் மாமாவும் மாமியும், நானும் போகலாம் என்று கூறுகிறார்கள். தங்கள் அன்பான உத்தரவை எதிர்பார்க்கிறேன்.

என் அன்புள்ள அன்னைக்கும் தங்களுக்கும் என் மனம் நிறைந்த வணக்கம்.

இங்ஙனம்,

தங்கள் அன்பும் பணிவுமுள்ள

சோமு.

இவ்வாறே நண்பர், உறவினர் முதலியோருக்கு முகவுரையையும் முடிவையும் ஏற்றபடி மாற்றி அமைத்து எழுதலாம்.

இனி, காரியக் கடிதம் ஒன்று எவ்வாறு

கீழே உள்ள கடித்தைப் பாருங்கள்.

வி. ரா. சந்திரன்
மாணவன்

40, அருண்டேல் தெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை-4.
31-8-'51

திரு. விவேகாநந்தா பதிப்பகத்தார்,
பிரசுரகர்த்தர்,
விஜயபுரம்,
திருவாரூர் ஐங்.

ஐயன்மீர்,

பின்னே காணப்பெறும் புத்தகப் பிரதிகளை அன்பு
கூர்ந்து மேலே கண்ட என் முகவரிக்கு வி. பி. பி. வழி
யாக அனுப்ப வேண்டுகிறேன்.

1. கமல வாசகம் முதற் புத்தகம்	2 பிரதிகள்
2. ஷே 2-ஆம் புத்தகம்	3 "
3. ஷே 3-ஆம் புத்தகம்	2 "
4. ஷே 4-ஆம் புத்தகம்	2 "

இங்ஙனம்,
தங்கள் உண்மையுள்ள
வி. ரா. சந்திரன்.

பயிற்சி:
சொற்கள்

வகை	உத்தியோக	கையாள
உறவினர்	விதம்	திருவடி
பெரும்பாலும்	நேர்மை	அணை
சமூக	அன்றியும்	முகவுரை
அந்நியர்	நட்பு	பிரதி
அதிகாரி		

பொதுவிதி அன்புகூர்ந்து
இவற்றிற்குரிய பதிப்பகத்தார்
பொருள் வேற்றுமை என்ன?

தலை X தலை, கட்டு X காட்டு, மனம் X மணம்.

வினாக்கள்

(1) நம்மோடு ஒத்த நண்பர்க்கு எழுதும் கடிதத்தைத் தொடங்குவது எப்படி?

(2) ஆசிரியர்க்கு இரண்டு நாள் ஊருக்குப் போய்வர அனுமதி கேட்டு எழுது.

(3) வீட்டில் வந்திருக்கும் ஏதேனும் ஒரு மண அழைப்புக் கடிதத்தைப் படித்துப்பார்.

இலக்கணம்

வினைச் சொற்கள் காலம் காட்டும்.

எழுதினான்—இது நடந்த காலம் அல்லது இறந்த காலம்.

எழுதுகிறான்—இது நடக்கிற காலம் அல்லது நிகழ் காலம்.

எழுதுவான்—இது நடக்கப் போகும் காலம் அல்லது எதிர்காலம்.

பின் வரும் வினைச் சொற்களுக்குக் காலம் கூறு:—

வந்தோம், படிக்கிறான், உண்ணும், உறங்கினேன், பேசுவாய்.

12. தேசிங்கு மன்னன் குதிரையை அடக்கியது

[ஏறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னே செஞ்சிக்கோட்டையில் தேசிங்கு ராஜன் என்ற மன்னன் இருந்தான். அவன் பல கலைகளிலும் வல்லவனாய் விளங்கினான். அக்காலத்தில் டில்லியிலிருந்த பாதுஷாவிடம் ஒரு முரட்டுக் குதிரை இருந்தது. அதை அடக்குவதற்குப் பலர் முயன்று தோற்றார்கள். தேசிங்கு அப் பொழுது இளம் பிராயத்தினன். அவன் டில்லிக்குச் சென்று அக்குதிரையை அடக்கி அதன் மீது ஏறிச் சவாரி செய்தான். இவ்வரலாற்றைக்கீழே காணலாம்.]

குதிரையின் அருகே வந்து நின்றான்
குழந்தை தேசிங்கு ;
கொல்லும் வேங்கைபோல நின்றது
குதிரையும் அப்போது.

பார்த்தான் மன்னன் லகாணைக் கையால்
 பாங்குடனே பற்றிப்
 பாய்ந்தே ஏறி முதுகில் அமர்ந்தான்
 பாலன் தேசிங்கு.

கலகல வென்றே சிரித்துப் பிடித்தான்
 கையில் சாட்டைதனை ;
 கனைத்த பரியைக் கழுத்தில் தட்டினான்
 கண்மணி தேசிங்கு,

தட்டின தட்டில் குதிரை கிளம்பித்
 தரையில் நில்லாமல்
 தாவியே வானில் சென்று பாய்ந்தது
 தங்கமேனிக் குதிரை.

மலையும் குன்றும் உடைந்து சிதறி
 மண்ணில் விழுவதைப் பார் ;
 குன்றுமலைகளைத் தாண்டிக் குதிரை
 குதித்துப் பாயுது பார் !

அசுவம் போகும் வேகத் தாலே
 அலையுது மேக மெலாம்
 மேகம் இடித்து மின்னல் கக்கி
 மழையைப் பொழியுது பார் !

புரவி போகும் வேகம் அறிந்தான்
 புலிக்குட்டி தேசிங்கு
 பொல்லாக் குதிரை தன்னைக் கொல்லப்
 போகுதென் றறிந்தான்.

லகாணை இழுத்துக் கொடுத்தான் சிமிட்டா
ராஜா தேசிங்கு

சிமிட்டா கொடுத்த வேகத்தினாலே
திகைத்து நின்றது பார் !

நின்ற குதிரையை டில்லிக்குத் திருப்பி

நேரே ஓட்டி வந்தான் ;

நிமிஷந்தன்னில் கீழே குதித்து

நின்றான் தேசிங்கு.

—தேசிங்குராஜன் கதை

பயிற்சி :

சொற்கள்

பாதுஷா
முயன்று
தோற்றார்
பிராயம்

வேங்கை
லகாணை
சாட்டை
கண்மணி

மேனி
அசுவம்
சிமிட்டா
கனைத்து

வினாக்கள்

(1) குதிரை செய்தவை யாவை ?

(2) தேசிங்கு அதை எவ்வாறு அடக்கினான் ?

இலக்கணம்

இப் பாடலில் பின்வரும் வினைச் சொற்கள் வந்துள்ளன.

நின்றான், பாய்ந்து, அறிந்தான், கொடுத்தான், இச்சொற்கள் எல்லாம் எந்தக் காலத்தைக் காட்டுகின்றன ? இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் வேறு இரண்டு காலங்களையும் எழுது.

கட்டுரை

இப்பாடலில் வந்துள்ள வரலாற்றைத் தேசிங்கே சொல்லுவது போலச் சொல்லு.

13. மழைத் துளிசொன்ன கதை

ஒரு நாள் மல்லிகை மாலை நேரத்தில் தன் தோழிகளை விளையாடும் தோட்டத்தில் வந்து கூடுவதாகக் கூறியிருந்தாள். ஆதலால் அவள் பள்ளிக்கூடம் விட்டு வீடு வந்ததும் அவசரம் அவசரமாகச் சிற்றுண்டியை உண்டு விட்டுப் புதிய உடைகளை அணிந்து கொண்டு வெளியே புறப்பட்டாள். அப்பொழுது எதிர்பாராமல் ஒரு மழை பெய்தது. மல்லிகைக்கு உண்டான ஏமாற்றத்துக்கு எல்லையில்லை. அவள் முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டு “பாழும் மழை என் பொழுது போக்கைக் கெடுத்துவிட்டது” என்று கூறிக்கொண்டாள். அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே தன் முகத்தில் விழுந்த

சில நீர்த்துளிகளை விரலால் வழித்துக் கீழே எறிந்தாள்.

அவள் மேலே சொன்னபடி பேசி முடித்தாளோ இல்லையோ, எங்கிருந்தோ ஒரு குரல் “என்னை ஏன் திட்டுகிறாய்?” என்று கேட்டது. மல்லிகை திடுக்கிட்டாள். அவள் வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் சில பூச்செடிகள் வளர்ந்து கொண்டிருந்தன; அவற்றினொரு செடியில் ஓர் இலையின் நுனியில் முத்துப் போல ஓர் உருவம் நின்றுகொண்டிருந்தது. அது கண்ணாடிபோல ஒளி வீசிற்று. அது மிகச் சிறியதாயிருந்தாலும் ஒரு பெண் வடிவில் அது தோன்றியதைப் பார்த்து மல்லிகை வியந்தாள். மறுபடியும் அக்குரல், “என்னை ஏன் திட்டுகிறாய், மல்லிகா?” என்றது.

மல்லிகை அப் பெண்ணைப் பார்த்து, “நான் உன்னைத் திட்ட வில்லையே! நீ யார்? இங்கே எப்படி வந்தாய்?” என்று கேட்டாள். அதன் பிறகு அவர்களுக்குள்ளே பின்வருமாறு பேச்சு நடந்தது.

மழைத்துளி : நீ உன் முகத்திலிருந்து வழித் தெறிந்தனையே! அந்த மழைத்துளியே நான்.

மல்லிகை : உன்னைப் பார்க்க என்ன விந்தையா யிருக்கிறது, நீ. எங்கிருந்து இங்கே வந்தாய்?

மழைத் : வானத்திலிருந்து வந்தேன்! உனக்குத் தெரியாதா ?

மல்லிகை : வானத்தில் எப்படி யிருந்தாய் ?

மழைத் : எனக்கு அங்கே பலகோடி சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் உண்டு. நாங்கள் ஒன்றுகூடி உல்லாசமாக உலாவிக்கொண்டு இருந்தோம்.

மல்லிகை : இங்கே எப்படி வந்தாய் ?

மழைத் : எங்கள் மன்னராகிய காற்று ஏவின இடத்துக்கு நாங்கள் செல்லவேண்டும். இவ்வூர் மழை இல்லாமல் வாடுகிறதென்று அவர் எங்களை இங்கே அனுப்பினார். எங்கள் மீது குளிர்ச்சியை அவர் பாய்ச்சினார். நாங்கள் துளிகளாகி மெதுவாக இறங்கினோம்.

மல்லிகை : வானத்தில் இருந்தபோது எப்படி இருந்தீர்கள் ?

மழைத் : நீராவியாக இருந்தோம்.

மல்லிகை : நீங்கள் எங்கிருந்து வானத்துக்கு வந்தீர்கள் ?

மழைத் : நாங்கள் கடலில் நீராக இருந்தோம். சூரியன் எங்களைக் காய்ச்சி ஆவியாய் மாற்றினான்.

மல்லிகை : நல்லது. நீங்கள் மழையாகப் பெய்து என்ன செய்வீர்கள் ?

மழைத் : மண்ணுக்குள் பலர் போவோம். அங்கே பயிர் பச்சைகளுக்கெல்லாம் உணவாவோம். பலர் மண்ணுக்குள் நெடுந்தாரம் சென்று விடுவோம். பலர் நிலத்தின்மீது வழிந்தோடி வாய்க்கால் களாகி, ஆறுகளாகி முடிவில் நாங்கள் எங்கள் பிறந்த இடமாகிய கடலுக்கே செல்வோம்.

மல்லிகை : மண்ணுக்குள் போனால் உங்களுக்கு அச்சமாயிராதா ?

மழைத் : அச்சமேன்! மண்ணுக்குள் எத்தனை அழகான இடங்கள் இருக்கின்றன ? அங்கே நாங்கள் விளையாடிக் கொண்டிருப்போம்.

மல்லிகை : பிறகு வெளியே வரவே மாட்டீர்களோ ?

மழைத் : ஏன் வரமாட்டோம் ? கிணறுகளிலுள்ள நீரெல்லாம் நாங்களே. ஊற்றுக்களிலிருந்தும் நாங்கள் தாம் வெளி வருகிறோம்.

மல்லிகை : இவ்வளவு வேலை செய்கிறீர்களா? ஆறு, குளம், கிணறு, ஊற்று எங்கும் பெய்து நீங்கள் காடுமா ?

மழைத் : ஆம்!

மல்லிகை : உன் பெருமையை அறியாமல் உன்னைத் திட்டினேன்! மன்னிக்க; என் வினையாட்டை நீ கெடுத்துவிட்டாயே என்று தான் சினந்தேன்!

மழைத் : உன் வினையாட்டைப் பெரிதாய் நினைக்கிறாயா? ஊர் நன்மையைக் கருதுகிறாயா? நாங்கள் பொழியாவிட்டால் ஊர் என்னவாகும்? எண்ணிப்பார்.

மல்லிகை : ஆம். உண்மையே! மழை இல்லாவிட்டால் உலகு ஏது? உன் பெருமையை உணர்ந்தேன்.

இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே மழைத்துளிப் பெண் மறைந்துவிட்டாள். பொழுதும் போய்விட்டதால் மல்லிகை தன் வீட்டினுள் சென்றாள்.

பயிற்சி:

சொற்கள்

தோழி	வானம்	ஆவி
திட்டுகிறாய்	உல்லாசம்	அச்சம்
உருவம்	குளிர்ச்சி	ஊற்று
விந்தை	காய்ச்சி	தாழ்வாரம்
சிறுநுண்டி	நீராவி	

வினாக்கள்

(1) இலை நுனியிலிருந்து துளி எப்படித் தோன்

பிறந்து?

- (2) மேகத்திற்கு மன்னர் யாராம் ?
 (3) மேகம் எப்படி உண்டாகிறது ?
 (4) ஊற்று நீரும் மழை நீரே என்பது எப்படி ?

இலக்கணம்

உலகப் படைப்பில் ஆண், பெண் என்ற பிரிவுகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அவ் ஆண் பெண்களைக் குறிக்கச் சொற்களும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆணுக்குரிய சொற்களைச் சிறிதளவு மாற்றியே பெண்ணுக்குரிய சொற்களை உண்டாக்கலாம்.

உதாரணம்: தோழன்—தோழி, இவற்றை ஆண்பால், பெண்பால் சொற்கள் என்பர்.

பின்வரும் ஆண்பால் சொற்களைப் பெண்பாற் சொற்களாக மாற்று.

அரசன், தோழன், சகோதரன், வேலைக்காரன்.

கட்டுரை

கடல்நீர், மேகநீர், ஆற்றுநீர், ஊற்று நீர் எல்லாம் ஒன்றே; எப்படி? சில வாக்கியங்களில் சொல்லு.

14. அரசாட்சி எளிதோ?

‘உனக்கென்ன? நீ ஓர் அரசன்!’ என்று ஒருவரைப் பார்த்து மற்றொருவர் சில சமயங்களில் பேச நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அரசனாயிருத்தல் செல்வமுடைய தென்றும் பெருமையுடையதென்றும் உலகம் நினைக்கும். ஆனால், அரசனுக்கு உரிய பொறுப்பும், கவலைகளும் இவ்வளவென்று பலர் கருதுவதில்லை. பதவியில் மேலோங்க ஒங்கக் கடமைகளும் பொறுப்புக்களும் அதிகம்.

நம் தமிழகத்தில் மன்னர்கள் சிறிதளவும் தம் கடமைகளில் தவறுதவர்களாக இருக்க வேண்டிவகிர்ந்தபடியால் வர் நான்...

அரசன் அறியாமல் தன் கையால் ஒரு குற்றம் செய்து விட்டதற்காகத் தன் கையையே வெட்டிக் கொண்டான். அவன் அக் கைக்குப் பதிலாகப் பொன்னால் ஒரு கை செய்து வைத்துக் கொண்டான். அவனுக்குப் பொற்கைப் பாண்டியன் என்ற ஒரு பெயர் உண்டாயிற்று. மற்றொரு பாண்டியன் ஆராயாமல் யாரோ ஒருவன் சொற்கேட்டுக் கோவலன் என்ற குற்றமற்றவனைக் கொன்றான். அவ்வாறு தான் தவறு செய்ததை உணர்ந்ததும் அவன் தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொண்டான். இவ்வாறு நீதியை உயிரினும் மேலாய் மதித்தவர்களின் வரலாறுகள் நம்மிடையே எவ்வளவோ விளங்குகின்றன.

நெடுநாள்களுக்கு முன்னே சோழர்களின் தலைநகர்களுள் ஒன்றான ஆரூரிலே மனுச் சோழன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அரண்மனை வாயிலில் அவன் ஒரு மணியைக் கட்டி வைத்திருந்தான். அதனை ஆராய்ச்சி மணி என்பர். எவரேனும் அரசனிடம் தன் குறையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமானால், அவர் அந்த மணியை அசைப்பர்; உடனே அரசன் வெளியே வந்து மணியைக் கவனமாகக் கண்டு அவர்

குறையைக் கேட்டு அதனை உடனே தீர்த்து வைப்பான். ஆனால் அந்த மணி நெடுநாளாக அடிக்கப்படாமலே இருந்தது.

ஒரு நாள் திடீரென்று அம் மணிச் சத்தம் கேட்டது; அரசன் திடுகிட்டான்; வாயிலில் ஓடிவந்தான். அவனுடன் அமைச்சர்களும் வந்தார்கள். வாயிலில் ஒரு பசுமாடு கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக்கிக் கொண்டு நின்றது. அரசன் அதனைப் பார்த்து மனம் கரைந்தான். அவன் தன் அமைச்சர்களை நோக்கி “இவ்வாயில்லா உயிருக்கு இன்னல் விளைத்தவர் யாரோ? அமைச்சர்களே! உங்கள் ஆட்சி நன்றாயிருக்கிறது” என்று கூறினான்.

அச் சொற்களைக் கேட்ட அமைச்சர்களுள் ஒருவன் “வேந்தே! இதன் துன்பத்தை நான் அறிவேன். தங்கள் மகன் தேரூர்ந்து வீதி வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். தேரைச் சுற்றிக் கூட்டம் அளவில்லாமல் நின்றது. எங்கிருந்தோ இப்பசுவின் கன்று அங்கே கூட்டத்துள் புகுந்து தேர்க்காலில் பட்டு அரைந்து போயிற்று” என்றான்.

அரசன் தாய்ப் பசுவை நோக்கி “தாயே! நீ வாயில்லாப் பிராணி. இருந்தாலும்கூட உன் பிள்ளையை இழந்ததால் நீ அடைந்த உயர்ந்த துன்பம் இவ்வளவு என்பதை நான்

உணரக்கூடும். உன் கன்றைத் திருப்பித் தர
என்னால் இயலாது. எனினும், உனக்குக்
குற்றம் செய்தவனைக் கொன்று நான் என்
செங்கோலை நிலை நிறுத்துவேன்” என்று
கூறி ஓர் அமைச்சனை நோக்கி இப் பசுவின்
கன்றைக் கொன்ற பாதகனைத் தேரிலிட்டு
அரைத்துக் கொன்றுவா” என்று கட்டளை
யிட்டான்.

அமைச்சர்கள் அரசகுமாரனைக் கொல்ல
லாகாது என்று எவ்வளவோ சொல்லிப்
பார்த்தார்கள். அரசன் அச் சொற்களுக்குச்
செவி சாய்க்கவில்லை, அவனால் கட்டளையிடப்
பட்ட அமைச்சன் வேறு வழியில்லாமல்
வெளியேறினான். ஆனால் அவனுக்கு அரசன்
மகனைக் கொல்ல மனம் வரவில்லை. அவன்
தன்னைத் தானே கொன்று கொண்டான்.

அரசனுக்குத் துன்பத்துக்குமேல் துன்ப
முண்டாயிற்று. கன்றின் கொலைக்காக
அவன் தன் மகனையும், அமைச்சன் தற்
கொலைக்காகத் தன்னையும் கொன்றுவிட்டான்.
அவன் முடிவு செய்தான்; அவ்வண்ணம்
அவன் தானே தேரூர்ந்து தன் மகனைத் தேர்க்
காலில் இட்டு அரைத்தான்; பிறகு அவன்
தானே தன்னைக் கொன்று கொள்ளத்
தொடங்கினான். அப்பொழுது சிவரொன்று

கடவுளருளால் இறந்த கன்றும் குமாரனும் அமைச்சனும் உயிர் பெற்றெழுந்தனர்.

இவ்வாறு புராணம் கூறுகிறது. அரசருடைய பொறுப்பையும் கடமையையும் எடுத்துக் காட்ட இவ் வரலாறு இன்றும் எல்லோராலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. இவ் வரலாற்றை ஒட்டிய அறிகுறிகளை நாம் இன்னும் ஆரூரில் காண்கிறோம்.

பயிற்சி:

சொற்கள்

உரிய	வரலாறு	அமைச்சன்
பொறுப்பு	ஆராய்ச்சி	கொலை
கவலை	குறை	புராணம்
பதவி	இன்னல்	எடுத்துக்காட்ட
கடமை	அரை	ஒட்டிய

மேலோங்க, தேரூர்ந்து, செங்கோல், நிலை நிறுத்து வேன், செவி சாய்க்கவில்லை.

இரு பொருள்கள் கூறுக:

கவலை, மணி, சத்தம், ஆறு, ஊர்.

பின் வரும் வினைகளிலிருந்து பெயர்களை உண்டாக்கு:—

நினை, இழ, கொல்.

வினாக்கள்

(1) அரசனை உலகம் ஏன் பெருமையாகக் கூறு

(2) பொற்கைப் பாண்டியன் என்ற பெயருக்குக் காரணம் யாது?

(3) கோவலனுக்கு அரசன் செய்த தீங்கு யாது?

(4) ஆராய்ச்சி மணியின் உபயோகம் என்ன?

(5) தாய்ப் பசுவை நோக்கி அரசன் கூறியவை என்ன?

(6) சோழன் நீதியுள்ளவன் என்பது எப்படித் தெரிந்தது?

இலக்கணம்

சொற்களில் ஆண், பெண் என்ற பிரிவை மக்களைக் குறிக்கும் பெயர்களில் மட்டும், தாம் கொள்கிறோம். விலங்குகள், பறவைகள், கல், மண் முதலியவற்றில் இவ் வேற்றுமையை நாம் கொண்டாடுவதில்லை. அவற்றையெல்லாம் ஒன்றன்பால் என்கிறோம்.

பின் வரும் சொற்களுக்குப் பால் கூறுக.

பசு, மகன், நகரம், சோழன், உபாத்தியாயினி.

கட்டுரை

(1) மனுச்சோழன் மகனை அரைத்தது நியாயமா? உன் கருத்தைச் சொல்லு.

(2) நீ அரசனாய் இருக்க விரும்புகிறாயா? ஏன்?

15. அழுக்குச் சுப்பன்

ஒருரில் சுப்பன் என்ற பெயருடைய சிறுவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பல் துலக்குவதில்லை; முகங் கழுவுவதில்லை; தலையைச் சீவுவதில்லை; உடலைத் தேய்த்துக் குளிப்பதில்லை; துணியைத் துவைத்துக் கட்டுவதில்லை; அவன் உடலில் அழுக்கு படலம் படலமாய்ப் படிந்து கிடக்கும். தலை பேனும் ஈருமாய் நிறைந்து கிடக்கும். அவன் உடலிலிருந்து துர் நாற்றம் எழும்பி வீசும். அவனைக் கண்டோர் எவரும் அருவருப்பர். அவனருகில் எவரும் அணுக விரும்பார். அவன் எப்போதும் நோயால் துன்புற்றுவந்தான். இப்படியிருந்தும் அவனுக்கு நல்லூழில் உண்டாகவில்லை.

அவன் ஒரு நாள் தன் அத்தையின் ஊருக்குச் சென்றான். அத்தை அவனை அன்புடன் வரவேற்றான். ஆனால் அவனுடைய அழுக்குடலையும் அழுக்குடையையும் கண்டு அவள் மனம் வருந்தினாள். அவள் சுப்பனை நோக்கி, “அப்பா! இந்த ஊரில் உனக்கோர் அண்ணன் இருக்கிறான். நீ அவனைக் காண வேண்டாமா?” என்றான். சுப்பனுக்குத் தன் அண்ணனைக் காண வேண்டுமென்ற அவா உண்டாயிற்று. அவன் சிற்றுண்டி அருந்தி வீட்டு அண்ணனைப் பார்க்க வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றான்.

முதலில் அங்கொரு கோழி அவன் முன் சென்றது. அக்கோழியே தன் அண்ணனென்று அவன் கருதி அதை நோக்கி, ‘அண்ணா!’ என்று அழைத்தான். அதைக் கேட்டவுடன் கோழி நகைத்து, “அட! அழுக்குப் பிடித்த பயலே! நான் உன் அண்ணனா? என் உடலைப் பார்; எவ்வளவு பளபள வென்று நான் அதனை வைத்திருக்கிறேன். போ; உன்னோடு நான் பேசவும் வெட்கமடைகிறேன்” என்றது.

சுப்பனுக்கு மனம் வருந்தியது. அவன் சிறிது தூரம் சென்றான். அங்கே ஒரு பூனை ஒரு திண்ணையில் படுத்துக்கொண்டு தன்

உடலைத் தன் நாவால் நக்கிக்கொண்டிருந்தது. சுப்பன் அதுவே தன் அண்ணனாயிருக்கலாமென்று எண்ணி அதனண்டை போனான். உடனே அந்தப் பூனை எழுந்து, “அடே! அழுக்குப் பிடித்த பையா! என் அருகில் வராதே! உன்னிடமிருந்து வீசும் அழுக்கு நாற்றம் என் நாசியைத் துளைக்கிறது. நான் எப்படி என் உடலை வைத்திருக்கிறேன் பார். போ! போ!” என்றது.

சுப்பன் நாணத்தால் தலை குனிந்து தெருவினிலே சிறிது தூரம் சென்றான். அங்கே ஒரு சாக்கடையில் ஒரு பெரிய பன்றி பல குட்டிகளுடன் சேற்றில் புரண்டு கொண்டிருந்தது. அவற்றின் உடலெல்லாம் சேறு நிறைந்து கிடந்தது. அங்கிருந்து கிளம்பிய நாற்றத்தைச் சுப்பனால் தாங்க முடியவில்லை. அவ்வளவு அழுக்கு நிறைந்த இடத்தை அவன் கண்டதேயில்லை. அவன் அவ்விடத்தை விட்டு அகல எண்ணினான். ஆனால் பன்றி ஓடோடியும் அவனிடம் வந்து, “தம்பி, உன் வருகையை நான் நெடுநாளாக எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்; நாமிருவரும் கூடி இச்சாக்கடையில் விளையாடுவோம், வா” என்று அழைத்தது.

சுப்பனுக்கு அப் பன்றியைக் காணவும் மனங்கொள்ளவில்லை. அது தன்னைத் தம்பி

என்று அழைத்ததைக் கேட்டு அவன் மிகவும் நாணினான். இனி ஒரு கணங்கூட அழுக்குடன் இருக்கக் கூடாதென்று அவன் தீர்மானித்தான். உடனே அவன் குளக்கரைக்குச் சென்று பற்களை நன்றாகத் துலக்கினான். உடலெல்லாவற்றையும் நன்றாகக் கழுவிக் கொண்டான்.

அவன் வீட்டுக்குப் போனபோது அவனுடைய அத்தை வெந்நீர் போட்டு வைத்திருந்தாள். அவள் அவனுக்கு எண்ணெய் தேய்த்து அவனைக் குளிப்பாட்டினாள். அவனுக்குப் புதிய ஆடை யொன்று கொடுத்தாள். அவள் அவன் தலையை நன்றாகச் சீவி, பேன் முதலானவற்றை யெல்லாம் எடுத்தெறிந்தாள்.

சுப்பன் புதிய பையனாகி விட்டான். அவன் தன் ஊருக்குத் திரும்பியபோது, அவனைக் கண்ட அவ்வூரார் யாவரும் வியந்தார்கள். அழுக்குச் சுப்பன் என்ற பெயர் அவனை விட்டோடிற்று; தூய சுப்பன் என்ற பெயர் அவனுக்கு உண்டாயிற்று.

பயிற்சி:

சொற்கள்

துலக்கு
துவைத்து
பேன்
ஈரும்

அருந்து
வெட்கம்
நாற்றம்
நாசி

சாக்கடை
கணம்
வெந்நீர்
சீவி

வரவேற்றாள், சிற்றுண்டி.

ஒரே பொருளில் பல சொற்கள் வழங்குகின்றன.

சென்றான் என்றான்

இந்த இரண்டு சொற்களின் பொருள்களைக் குறிக்கும் வேறு சொற்கள் யாவை?

வினாக்கள்

(1) சுப்பனுடைய அழுக்கு உடல் எப்படி இருந்தது?

(2) கோழி, பூனை—இவை தம்மை எப்படிச் சுத்தம் செய்து கொள்கின்றன?

இலக்கணம்

ஒருமைச் சொற்களுக்கு ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் என்ற மூன்று பால்களைக் கண்டோம்.

பன்மைச் சொற்களுக்கு ஆண், பெண் என்று வேற்றுமையிலீலை. மக்கள் பன்மைச் சொற்களைப் பலர்பால் என்பர்.

மக்கள் அல்லாப் பன்மைச் சொற்களைப் பலவின் பால் என்பர்.

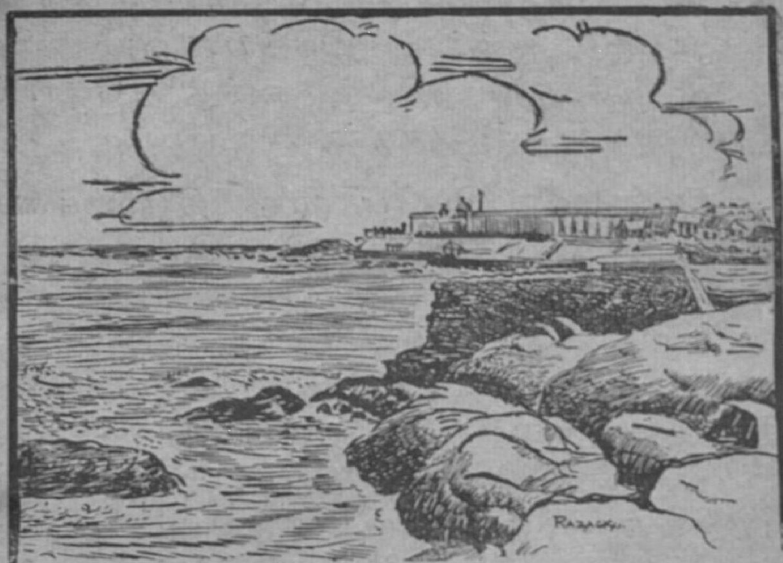
தேவர்களையும் மக்களோடு சேர்த்துக் கொள்வது வழக்கம். சோழன் தஞ்சையில் சிவ பெருமானுக்கும் அவன் தேவிக்கும் ஒரு கோயில் கட்டினான், அதைப் பார்க்கப் பல மக்கள் தினந்தோறும் செல்கிறார்கள்.

தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களுக்கு (1) வகை (2) இடம் (3) பால் இவைகளைக் கூறுக.

கட்டுரை

சுப்பன் தன் கதையைத் தானே சொல்வது போல் கூறு.

16. குமரி முனை

வடக்கே இமயமும், தெற்கே குமரியும் எல்லையாகக் கொண்டது நமது பாரதநாடு. 'வட வேங்கடம் தென் குமரி' என்று தமிழகத்திற்கு இரண்டு எல்லைகள் கூறுவது வழக்கம். இக் குமரி என்பது இன்று முப்பக்கங்களிலும் நீர் சூழ்ந்த ஒரு முனையாக விளங்குகிறது. இந்தியாவுக்குக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இரு கடல்களும் தெற்கில் பெரிய சமுத்திரமும் உள்ளனவென்பதை நீ அறிவாய். இரு கடல்களும் குமரி முனையில் சமக்கிரக்தோடு ஒன்று கூடுகின்றன.

குமரி முனைக்கப்பால் இந்தியாவின் நிலப் பகுதியே இல்லை. இத்தகைய இடம் பார்ப்பதற்கு மிக அழகானது. இயற்கைக் காட்சியைக் கண்டு களிக்க, இந்தியர்களும் பிற நாட்டு மக்களும் இங்கு வந்து போய்க் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

குமரி முனை இப்பொழுது திருவாங்கூர் நாட்டைச் சேர்ந்ததாய் இருக்கிறது. திருவாங்கூரின் தலை நகரம் திருவனந்தபுரம் என்பது. இது சென்னையிலிருந்து 512 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. இன்றிரவு சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டால் நாளை இரவு அங்கே மெயில் வண்டி போய்ச் சேரும். திருவனந்தபுரத்தில் நாம் பதுமநாபர் ஆலயம், ஓவியக் காட்சிச் சாலை, மீன் காட்சிச் சாலை, விலங்குகள் காட்சிச் சாலை முதலியவற்றைக் காணலாம்.

திருவனந்தபுரத்திலிருந்து பஸ் வழியாகக் குமரிக்குப் போகலாம். போகும் வழியில் நாகர்கோயில், சுசிந்திரம் என்ற இடங்களைக் கடந்து செல்லவேண்டும். நாகர்கோயிலுக்கருகில் புத்தேரி என்ற சிற்றூரில் தமிழ்ப் பெருங் கவிஞர் ஸ்ரீ தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் எழுதிய பாடல்கள் சிலவற்றைப் படித்திருக்

கிறீர்கள். சுசீந்திரத்தில் சிற்ப வேலைகள் செறிந்த கோயிலொன்றுண்டு.

குமரி முனை நாகர்கோயிலிலிருந்து பன்னிரண்டு மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. அவ்வூர் மிகச் சிறியது. ஆனால் அங்கே தங்குவதற்கு வசதியான இடங்களிருக்கின்றன. முனையில் கன்னிகா பரமேசுவரி அம்மன் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். அக்கோயிலை ஒட்டிக் கடல்கள் முப்புறங்களிலும் இருக்கின்றன. அங்கே மக்கள் நின்று பார்க்கவும் கடலில் நீராடவும் இடங்கள் இருக்கின்றன. கடலில் கரைக்கு அருகில் சில கற்பாறைகள் நீர் மட்டத்திற்கு மேலே ஓங்கி நிற்கின்றன.

அங்கே நின்று கொண்டு நாம் நம்மைச் சூழப் பெருங்கடல்கள் பரந்து கிடப்பதைக் காண்கிறோம். இயற்கையின் பெருமை களெல்லாம் அங்கே விளங்குகின்றன. அவ் வியற்கையை ஆளும் தெய்வமாக அம்பிகை அங்கே கோயில் கொண்டிருக்கிறார்.

அந்த இடத்தில் நிற்கொண்டு காலையில் கதிரவன் கிளம்புவதையும் மாலையில் மறைவதையும் காணலாம். பெளர்ணமியில் கிழக்கே சந்திரன் தோன்றுவதும் மேற்கே சூரியன் மறைவதும் நோக்கும் பேரகா. நிலமகளுக்கு அவ்விரண்டும் இரண்டு

குண்டலங்களாக விளங்குகின்றனவோ
என்று தோன்றும்.

அவ்விடங்களை விட்டு மணற்கரையோடு
சென்றால் வித விதமான நிறங்களுள்ள
மணல்களை நாம் அங்கே காணலாம். இது
வேறெங்கும் காணக் கிடைக்காத காட்சி,
மணல்களின் உருவங்களும் அரிசி போலும்
பருப்புப் போலும், கடுகு போலும் காணப்
படுவது விந்தையினும் விந்தை.

இவ்வாறு எழில் நலம் விளங்கும்
இடங்கள் நம் நாட்டில் வேறு பல உண்டு.
அவை நமக்குக் கிடைத்துள்ள அழியாச்
செல்வங்கள். நம்மால் முடிந்தவரை நாம்
அவற்றைக் கண்டு அவற்றின் அழகை உணர
முயல வேண்டும்.

பயிற்சி:

சொற்கள்

இமயம்

களிக்க

எழில்

குமரி

இயற்கை

பௌர்ணமி

வேங்கடம்

முனை

குண்டலங்கள்

காட்சிச்சாலை, கற்பாறை, நிலமகள், விதவிதமான,
எழில் நலம்.

பொருள் வேற்றுமை கூறு:

அழகு, அலகு; நடு, நாடு; பாறை, பாரை; காளை,
காலை.

நிலமகள் என்பது போல மகள் என்று முடியும்
வேறு சொற்கள் கூறு.

வினாக்கள்

- (1) தமிழகத்தின் வடக்குத் தெற்கு எல்லைகள் யாவை ?
- (2) குமரிமுனை எங்கே இருக்கிறது ?
- (3) திருவனந்தபுரத்தில் நாம் பார்க்கக் கூடியவை யாவை ?
- (4) அங்கே நாம் காணக்கூடிய காட்சிகள் யாவை ?
- (5) அங்கே உள்ள தெய்வத்துக்குப் பெயர் யாது ?

இலக்கணம்

இப்பாடத்தில் வந்துள்ள இடப் பெயர்களைப் பொறுக்கி எழுதுக.

இப்பாடத்திலிருந்து மூன்று காலங்களையும் காட்டி மூன்று வினைச் சொற்களை எடுத்துக் காட்டுக.

கட்டுரை

உன் ஊரிலிருந்து கன்னியா குமரிக்குப் போகும் வழி யாது? வழியில் நீ காணும் ஊர்களையும் சொல்லு.

17. வள்ளல் அதியமான்

தகடூர் என்ற ஊரில் அதியமான் என்ற ஓர் அரசன் இருந்தான். அவன் போரில் வல்லவன். தமிழறிவும், தமிழன்பும் அவனுக்கு மிகவும் உண்டு. பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார், ஓளவையார் என்ற புலவர்கள் இவனுடைய வீரம், கொடை முதலியவற்றைப் பற்றிப் பல பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்கள். புலவர்களுக்கு வேண்டியமட்டும் இவன் பொருள் கொடுப்பான். தனக்கென்று எதையும் வைத்துக்கொள்ளாமல் பிறருக்குக் கொடுக்கும் இயல்படையவனை வள்ளல் என்று

அழைப்பது வழக்கம். அத்தகைய வள்ளல் களுள் அதியமானும் ஒருவனாகக் கருதப்பட்டான். அவன் வள்ளன்மையை எடுத்துக் காட்ட அவன் வாழ்க்கையிலிருந்து ஓர் உதாரணம் கூறுவோம்.

ஒரு நாள் அதியமான் தன் அரண்மனையில் அமைச்சர் முதலியோர் சூழப் பேரத்தாணி மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தான். அச்சமயம் அங்கே ஒரு முனிவர் எழுந்தருளினார். அரசன் எழுந்து அவரை வணங்கி, அவரைப் பெரிதும் பாராட்டினான். அம் முனிவர் மன்னனை நோக்கி, “வேந்தே! நான் தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் மலையில் ஒரு கல் வெடிப்பில் ஒரு கருநெல்லி மரம் இருக்கின்றது. அதனில் பன்னிரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு பழம் பழுக்கும். அதன் சுவை தேவர் அமுதின் சுவையைப் போன்றது. இன்னும் இதன் பெருமை ஒன்று உண்டு. இக்கனியை உண்பவர் நோய் நொடியின்றி நீண்ட நாள் உயிருடன் வாழ்வார். என் போன்ற முனிவர் இதனைத் தின்றே நீண்ட காலம் உயிரோடிருக்கின்றனர். ஆனால் இது கிடைத்தற்கு அரிது. இன்று எனக்கு இப்பழம் கிடைத்தது. இதனை மன்னனுக்கு அளித்தலே நன்று என்று எண்ணி இதனை எடுக்க வந்தேன். இகனை நீ அருங்கி நீடுபி

வாழ்வாயாக” என்று பருத்து, உருண்டு, திரண்டு விளங்கிய ஒரு கருநெல்லிக் கனியை அவன் கைகளில் ஈந்தார்.

அதியமான் அதனை மிகுந்த அன்போடு பெற்று முனிவருக்குத் தக்க மரியாதைகளைச் செய்து அனுப்பினான். அருமையாகக் கிடைத்த அத் தெய்வக்கனியை உண்ண விரும்பி அதன் அழகை நோக்கினான். அச்சமயம் ஔவையார் என்ற பெரும் புலவர் அங்கே வந்தார். அவரைக் கண்டவுடன் அரசன் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து அவரை வணங்கி வரவேற்று, அவரைத் தன்னோடு அரியாசனத்தில் அமர்த்திக்கொண்டான்.

நெடுநாள் தன் அருமைப் புதல்வனை விட்டுப் பிரிந்திருந்த ஒரு தாய் அவனைத் திடீரென்று கண்டதுபோல், ஔவையார் கண்களில் நீர் மல்க அவனை நோக்கினார். அரசன் அவருடைய வயது முதிர்ந்த யாக்கையைத் தடவிக் கொடுத்து, பிரிந்து காற்றில் அலைந்து கொண்டிருந்த நரைக் கூந்தலை ஒரு குழவி தன் அருமைத் தாயை நோக்குவதுபோல் நோக்கினான்.

பின்பு அரசன் அம்மையை நோக்கி, “அம்மையே! தாங்கள் நல்ல சமயத்தில் வந்தீர்கள். கற்று, முன்புதான் எனக்கு இனிய

ஒரு தின்பண்டம் கிடைத்தது. அதைப் பெற்றபோதே எனக்குத் தங்கள் நினைவு உண்டாயிற்று. இதோ இருக்கிறது பாருங்கள். இந்த நெல்லிக்கனியை அருந்துங்கள்” என்று முனிவர் கொடுத்த பழத்தை அப்புலவரிடம் கொடுத்தான். அவரும் அதனை அன்புடன் ஏற்று உண்டார்.

அவர், “என் அருமை மன்ன! இவ்வளவு அருமையான கனி உனக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது? இஃது இவ்வுலகப் பொருளாகவே எனக்குத் தோன்றவில்லையே! தெய்வ உலகத்துப் பொருளாகவே தோன்றுகிறது” என்றார்.

அச் சொற்களைக் கேட்டு மன்னன் “சற்று முன் ஒரு முனிவர் இதனை எனக்கு ஈந்தார்; இது மிகவும் அருமையான கனியாம். இதனை உண்பவர் நீண்டகாலம் உயிரோடிருப்பாராம்” என்றான்.

பிறகு அவ்விருவரிடையே பின்வருமாறு பேச்சு நடந்தது.

ஔவையார்: “அப்படியாயின், நீ உண்ணாமல் எனக்கு ஏன் இதனைக் கொடுத்தாய்?”

அதியமான்: “நான் நீண்ட நாள் இருப்பதால்

ஒளவையார்: “நான் ஒன்றுக்கும் உதவாத ஏழைக்கிழவி, நீயோ மன்னர் பெருமான்; நீ வாழ்ந்தால் உலகம் வாழும்; என்னால் என்ன பயன்?”

அதியமான்: “நன்கு சொன்னீர்” நான் இறந்தபின் என் இடத்தை நிரப்ப என்னிலும் சிறந்த வீரனான என் மகன் இருக்கிறான். உலகில் என்னைப் போன்ற மன்னர்கள் அளவில்லாமல் இருக்கிறார்கள். உங்களைப் போன்ற புலவர் வேறெவர் உண்டு? உங்கள் இடத்தை வேறு யாரால் நிரப்ப இயலும்? நீங்களே உலகில் நீண்டு வாழ வேண்டும். ஆகவே அக்கனியை நீங்கள் உண்பதே நல்லதாகும்.”

ஒளவையார்: “ஆ! அதியமானே! உன் வள்ளன்மையை நான் என்னவென்று கூறுவேன்! உன்னைப்போல் கொடையாளி வேறு யார் உண்டு? நீ சிவபிரான் போல் என்றும் வாழ்வாயாக.”

இவ்வாறு அவர்கள் பேசிக்கொண்டு நீண்ட நேரம் கழித்தனர். அதியமான் ஒளவையாரைப் பல நாள் தன் அரண்மனை

பயிற்சி:

சொற்கள்

போர்	வள்ளல்	முனிவர்
அமுது	முதிர்ந்த	வீரம்
வள்ளன்மை	பாராட்டினான்	யாக்கை
கொடை	வாழ்க்கை	வேந்தே
நீடுழி	சுந்தார்	புலவர்
உதாரணம்	தவம்	இயல்பு
வீற்றிருந்தான்	வெடிப்பு	மல்க

வினாக்கள்

- (1) வள்ளல் என்பவர் யார் ?
- (2) அதியமான் வாழ்ந்த இடம் யாது ?
- (3) அவனுடைய குணங்கள் யாவை ?
- (4) முனிவர்க்குக் கிடைத்த நெல்லிக் கனி எப்படி இருந்தது ?
- (5) அதியமான் ஏன் அதனை ஓளவைக்குக் கொடுத்தான் ?
- (6) ஓளவையார் நீண்டு வாழ்வதால் உலகுக்கு நன்மை என்ன ?
- (7) அதியமானை வள்ளல் என்பது பொருந்துமா ?

இலக்கணம்

இந்தப் பாடத்தில் வந்துள்ள சில வினைச் சொற்களைக் கீழே தருகிறோம்.

கொடுக்கும், கூறுவோம், பருத்து, உருண்டு, திரண்டு, விளங்கிற்று.

இவற்றுள் சில சொற்களின் பொருள் முடிந்திருக்கிறது. அவையாவை?

சில சொற்கள் பொருள் முடியாமல், வேறு சொற்களைத் தழுவுகின்றன. அவையாவை?

முடிந்த வினைகளை முற்றுவினை என்போம்.

முடியாத வினைகளை எச்சவினை என்போம்.

கட்டுரை

பாடத்தில் வந்துள்ள நெல்லிக் கணியின் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறு.

18. குறத்தியின் வருகை

தண்டமிழ் ஞானம்

தழைத்தபொற் குறத்தி
பதத்தினில் தண்டை

பரிபுரம் சதங்கை
புதுமணிப் பாடகம்

பெர்ன்முஞ்சி அணிந்து
இடைக்குஇடை முத்தும்

இசைந்தசெம் பவளமும்
தொடுத்த தாழ்வடம்

தோள்மாலை புனைந்து
அரதனம் இட்டிழைத்து

அமைத்த வலியும்

புற்றர வின்மணிப்

பூணனி அழகும்

இழை ஆயிரம்பொன்

இசைந்தபொன் கலையும்

குழையினில் தந்த

கொந்தள ஓலையும்

தின்ற பாக்கும்

சேல்வரு விழியும்

நின்ற நிலையும்

நீறணி நெற்றியும்

அக்கு மணியும்

அம்புய மணியும்

வக்கா மணியும்

மாமயிற் பீலியும்

புலிநகக் கோவையும்
 பூனைக் காய்ச்சியும்
 பலமணிச் சங்கா

பரணமும் அணிந்து
 கமகமென வெறிபுனுகு
 கலகலென வரிவளைகள்
 குழுகுமென மலரணியில்
 குயில்களென இசைமிடறு
 நடைக்குவமை அன்னம், இள
 நகைக்குவமை முல்லை, நடு
 இடைக்குவமை மின்னல், இனி
 எனக்குவமை இல்லையென
 மாத்திரைக் கோலும்,
 மலர்க்கையில் வற்றூப்
 பாத்திர மான

பருங்குறக் கூடையும்
 வள்ளிதெய் வாளை
 மலர்ப்பதம் வணங்கித்
 துள்ளுமா மயிலோன்
 துணைப்பதம் போற்றிக்
 கொஞ்சுகிளி யஞ்சுமொழி
 பஞ்சசரன் நெஞ்சம் அயன்
 மீஞ்சியுமி தஞ்சொல்குற
 வஞ்சியிதோ வந்தனளே.

பயிற்சி:

சொற்கள்

ஞானம்	முத்து	சேல்
தழைத்த	பவளம்	நீறு
பதம்	தாழ்வடம்	அக்குமணி
தண்டை	தோள்மாலை	அம்புயம்
பரிபுரம்	புனைந்து	வக்கா
சதங்கை	அரதனம்	கோவை
பாடகம்	கலை	பூனைக்காய்ச்சி
தண்டமிழ்	தழைத்த	மாத்திரைக்கோல்
ஞானம்	புற்றரவு	மலர்ப்பதம்
கொந்தள ஓலை சங்காபரணம் துணைப்பதம்		

பாதத்தில் அணியும் அணிகள்:

தண்டை, பரிபுரம், சதங்கை, பாடகம், மிஞ்சி.

கழுத்தில் அணிவது—தாழ்வடம்.

தோளில் அணிவது—தோள் மாலை, வலி.

இடையில்—பொன்—கலை—பீதாம்பரம்
காதில்—ஓலை.

சேல்வருவிழி = மின் போன்ற கண்

நீறு = திருநீறு

அக்குமணி-உருத்திராக்கம்

அம்புயமணி-தாமரை மணி

வக்கா = ஒரு பறவை

பீலி = தோகை

மிடறு = கழுத்து

மாமயிலோன் = முருகன்

துணைப்பாதம் = இரு பாதங்கள்

பஞ்சசரன் = மன்மதன்

. இந்தப் பாடல் இதன் ஓசை அழகுக்காகவே வந்துள்ளது. இதைப் பாடிக்கொண்டே குறத்தி ஆடுவது போல் ஆடுவது மகிழ்ச்சியைத் தரும். சொற்களின் ஓசை அழகைக் கவனிக்க.

19. அசோகர்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வட இந்தியாவிலே பாடலிபுரம் என்ற நகரிலே அசோகர் என்ற பெயருள்ள மன்னரொருவர் இருந்தார். அவர் ஆற்றல் மிகவும் வாய்ந்தவர். அவர் இந்தியா முழுமையும் வென்று அதன் பிறகு அயல் நாடுகளையும் வெல்ல வேண்மென்று விரும்பியிருந்தார்.

ஒரு முறை அவர் கலிங்க நாட்டின்மீது படையெடுத்தார். அந்நாட்டரசன் அவரை எதிர்த்து நின்றான். போர் மிகக் கடுமையாக நடந்தது. இரு பக்கங்களிலும் மாண்டவர் பல நூறாயிரவர்; காயம் பட்டவர்கள் பல ஆயிரவர்; குருதி ஆறாக ஓடிற்று. அவ்வாற்றில் பிணங்கள் ஓட இடமில்லாமல் மிதந்தன. காலிழந்த யானைகளும் தலையிழந்த குதிரைகளும் குன்றுபோல் குவிந்து கிடந்தன.

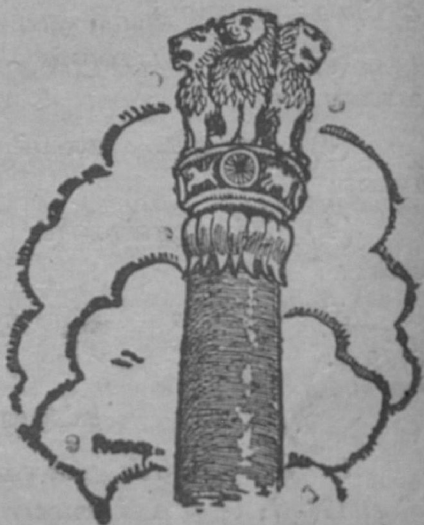
அசோகர் போர்க்களத்தைத் தம் கண்களாற் கண்டார். இறந்தவர்களின் பிணங்களைக் கண்டார். கையிழந்தவரும் காலிழந்தவரும் துடிதுடித்துப்பதைபதைக்கும் கோரக்காட்சியைக் கண்டார். அவர்களுடைய இழப்பால் எத்தனை குடும்பங்கள் தவிக்க

கின்றனவோ என்று அவர் எண்ணினார். அவர் கண்களினின்று நீர்த்துளிகள் ததும்பி முகத்தில் வழிந்தன. தாம் ஒருவர் கொண்ட நிலவாசையன்றோ இவ்வளவு கொடுமைகளுக்குக் காரணம் என்றெண்ணி ஏங்கினார். “இனி ஒருபோதும் நான் சண்டை செய்யேன்” என்று அங்கிருந்தபடி சபதம் செய்தார். அவர் அக் கணமே போரை நிறுத்தி இறந்து போனவர்கள் இல்லங்களுக்கெல்லாம் ஆறுதல் சொல்லியனுப்பினார். காயம் பட்டவர்களுக்கெல்லாம் மருத்துவம் செய்யக் கட்டளையிட்டார். இவ்வாறு செய்துவிட்டு அவர் தம் படை வீரர்களுடன் பாடலிபுரம் திரும்பினார்.

அசோகர் காலத்துக்குச் சில நூற்றாண்டுகள் முன்புதான் புத்த பகவான் உலகில் அவதரித்து அன்பு, உண்மை, தீங்கிழையாமை முதலிய அறங்களைப் பற்றிப் போதித்துச் சென்றிருந்தார். அவர் வழிகளைப் பற்றின துறவிகள் மக்களுக்கு அறங்களைப் புகட்டிக் கொண்டு நாடெங்கும் சென்று கொண்டிருந்தனர். அசோகர் அவர்களை அழைத்து அவர்கள் கூறும் அறவுரைகளைக் கேட்டார். அவர் மனம் முற்றிலும் அன்புடைமை என்ற அறத்திலே நிலைநின்றது.

அக் கருத்தை அவர் நாடெங்கும் பரப்ப வழிகளை நாடினார். நாட்டில் கொடுமை, துன்பம், பசி, பிணி, பொய், களவு இவை அறவே நீங்கவேண்டும் என்று அவர் கட்டளை யிட்டார். விலங்குகளை வேட்டை யாடுதல் தீது என்று அவர் அதனை நிறுத்தினார். நாடெங்கும் பெரிய கல் தூண்களை எழுப்பி அவற்றில் அறவுரைகளை எழுதி மக்கள் அவற்றை அறிந்து நடக்க வேண்டுமென்று கூறினார். அவர் காலத்தில் நாடு முழுவதும் அமைதியுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் இருந்தது.

இன்றும் அசோ கரை நாம் கொண் டாடுகிறோம். அவர் சென்ற வழியே நாமும் செல்ல வேண்டு மென்று நம் அரசியலார் விரும்புகின்றனர். அசோ கர் வழங்கி வந்த அறவாழிக் கொடி

யையே இன்று இந்தியக் கொடியாக நாம் கொண்டுள்ளோம். அக்கொடி நீடுழி

பயிற்சி:

சொற்கள்

ஆற்றல்	கோர	சபதம்	கட்டளை
கடுமை	குடும்பம்	அக்கணம்	படைவீரர்
நாருயிரம்	ததும்பி	இல்லம்	அவதரித்து
துறவி	அமைதி	அறம்	உண்மை
அன்பு	அறவாழி	அறவுரை	வேட்டை

கோரக்காட்சி

நூற்றாண்டு

அறவுரை

அறவாழி

வினாக்கள்

(1) கவிங்கப் போரில் அசோகர் கண்ட துன்பக் காட்சிகள் யாவை ?

(2) புத்த பகவான் போதித்த அறங்கள் யாவை ?

(3) நாட்டை நலியச் செய்யும் தீமைகள் யாவை ?

(4) கல் தூண்களில் எழுதுவதால் நன்மை என்ன ?

(5) அசோக சக்கரத்தின் படம் ஒன்று எழுது.

கட்டுரை

1. காந்திமகான் அசோகர் சென்ற வழியே செல்ல விரும்பினார்; இது உண்மையா? 4, 5 வாக்கியங்களில் சொல்லு.

2. போரினால் விளையும் தீமைகள் யாவை? 4, 5

இலக்கணம்

சோகர் தம் மக்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் நல் வாழ்வுடன் வாழ்வதையே நான் விரும்புகிறேன். நீங்கள் பிராணிகளிடம் அன்பு காட்டுங்கள் ” என்றார்.

(1) இந்த வாக்கியத்தில் இடப்பட்ட புள்ளிகள் யாவை ? அவை எங்கெங்கு இடப்பட்டுள்ளன.

(2) அசோகர், நீங்கள், நான், பிராணிகள், அன்பு.—இப்பெயர்ச் சொற்களுக்கு வகை, எண், பால், இடம் இவை கூறு.

(3) பார்த்து, காட்டுங்கள், என்றார்.

இவ்வினைச் சொற்களுள் முற்று எவை ? எச்சம் எது ? இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் காலம் கூறுக.

20. தாயின் மணிக்கொடி

தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்—அதைத்
தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர். (தாயின்)
ஓங்கி வளர்ந்ததோர் கம்பம்—அதன்
உச்சியில் முந்நிறக் கொடியினில் சக்கரம்
பாங்கின் எழுதித் திகழும்—செய்ப்
பட்டொளி வீசிப் பறந்தது பாரீர் (தாயின்)
கம்பத்தின் கீழ் நின்றல் காணீர்—எங்கும்
காணரும் வீரர் பெருந்திருக் கூட்டம்
நம்பற் குரியர் அவ்வீரர்—தங்கள்
நல்லுயிர் ஈந்தும் கொடியினைக் காப்பர் (தாயின்)
சேர்ந்ததைக் காப்பது காணீர்—அவர்
சிந்தையின் வீரம் நிரந்தரம் வாழ்க!
தேர்ந்தவர் போற்றும் பரத—நிலத்
தேவி துவளும் சிறப்புற வாழ்க! (தாயின்)

பயிற்சி:

சொற்கள்

கம்பம்	திகழும்	சிந்தை
பரதநிலத்தேவி	உச்சி	நல்லுயிர்
வீரம்	துவளம்	முந்நிறம்
ஈ	நிரந்தரம்	சிறப்புற

கட்டுரை

1. இந்தியக் கொடியின் தோற்றத்தைப் பற்றிச் சில வாக்கியங்கள் எழுதுக.

2. நீ பார்த்த ஏதேனும் ஒரு கொடியேற்று விழாவைக் குறித்து உன் நண்பனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.

செய்யுட் பகுதி

1. தாய் தந்தையரை வணங்குதல்

உற்றவரே ! என்னைப் பெற்றவரே ! தினம்

உமக்கே நமஸ்காரம்

முற்றுமே நீர் செய்த உதவிக்கு நான்என்ன

மொழிவேன் உபசாரம் !

1

எனக்கொரு சுகம்வரின் உமக்கு வந்தது போல

எக்களிப் படைந்திரே !

எனக்கொரு துயர் வரில் உமக்கு வந்ததுபோல

ஏங்கி உள்ளுடைந்திரே !

2

பாலும் சோறும் பசுணங்களும் எனக்கிட்டுப்

பழஞ்சோ றுண்டிரே !

காலமெல்லாம் நல்ல சோமன்நா னுடுக்கநீர்

கந்தையைக் கொண்டிரே !

3

மண்பிள்ளை யாயினும் தன்பிள்ளை யென்றெனை

மகிழ்ந்தா தரித்திரே !

பண்புடன் என் பொருட்டாக நீர் பலரையும்

பணிந்துப சரித்திரே !

4

தெரியாமல் நான்செய்த பிழைபொறுத்தென்னிடம்

திருவருள் பதிப்பிரே !

அரும்வேத நாயகன் அருள் செய்யும்படி என்னை

ஆசை வதிப்பிரே !

5

குறிப்புரை

எக்களிப்பு-மிகுந்த மகிழ்ச்சி. துயர்-துன்பம். உடைந்திரே-மனம் உடைந்திரே. சோமன்-ஆடை.

வினாக்கள்

(1) பெற்றோர் எக்களிப்பது எப்போது?

(2) அவர்கள் உள் உடைவது எப்போது?

(3) அவர்கள் எத்தகைய உணவு குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்துத் தாம் எத்தகைய உணவு அருந்துவர்?

(4) பெற்றோர்கள் தம் வறுமையைத் தாம் அனுபவித்துப் பிள்ளைகளுக்கு அதைக் கர்ட்டார்-எப்படி?

(5) காகத்திற்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு இக்கருத்து எங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிறது?

(6) என் பொருட்டாகப் பலரையும் உபசரித்திர்-உதாரணம் கூறு.

(7) வேண்டுவது என்ன?

(8) ஆசிரியர் பெயர் எவ்வாறு இங்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது?

2. விவேக சிந்தாமணி

கற்பகத் தருவைச் சார்ந்த

காகமும் அமுதம் உண்ணும் ;

விற்பன விவேகம் உள்ள

வேந்தரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்வார்,
இப்புவி தன்னில் என்றும்

இலவுகாத் திடும்பிள்ளை போல்
அற்பரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்தல்
அரிதரி தாகும் அம்மா !

1

வாழ்வது வந்த போது

மனந்தன்னில் மகிழ வேண்டா ;
தாழ்வது வந்த தானால்

தளர்வரோ தக்கோர் ? மிக்க
ஊழ்வினை வந்த தானால்

ஒருவரால் விலக்கப் போமோ ?
ஏழையா யிருந்தோர் பல்லக்கு

ஏறுதல் கண்டி லீரோ ?

2

கலைஎலாம் உணர்ந்தா ரேனும்

கரிசறத் தெளிந்தா ரேனும்
மலைஎன உயர்ந்தா ரேனும்

மனமயல் அகன்ற ரேனும்
உலகெலாம் புகழப் பல்லோர்க்கு

உதவிய கைய ரேனும்
இலகிய இரக்கம் இன்றேல்

குறிப்புரை

(1) தரு-மரம். விற்பன-விவேகம் - கல்வியறிவு. புவி - பூமி. இலவு காத்திடும் கிள்ளை ஏமாந்துபோம்.

(2) தக்கோர்-குணநலன்களால் தகுதியுடையோர் ஊழ்வினை - விதி.

(3) கரிசு - குற்றம். மயல் - மயக்கம்.

வினாக்கள்

(1) விவேக முள்ளவரைச் சேர்ந்தவர் வாழ்வுக்கும் அற்பரைச் சேர்ந்தவர் வாழ்வுக்கும் உவமைகள் யாவை?

(2) ஏழையாயிருந்தோர் பல்லக்கேறுவர்; அதைப் போல, வாக்கியத்தை முடிக்க.

(3) இரக்கமில்லாவிட்டால் என்ன நிகழும்?

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

முதுரை

வாக்குண்டாம் நல்ல மணமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

1

நன்றி யொருவருக்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

2

நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்துக்கு நேர்.

3

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றாது ; அளவல்ல
சுட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர் ;
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே ! சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

4

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநா என்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா—தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

5

உற்ற வீடத்தில் உயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ ?—கற்றாண்
பிளந்திறுவ தல்லாமல் நெடும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான் ?

6

நீரளவே யாகுமாம் நீரம்பல்; தான்கற்ற
நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு;—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாம் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

7

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நலமிக்க
நல்லார் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே;—நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடு
இணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று.

8

தியாரைக் காண்பதுவுந் திதே; திருவற்ற
தியார் சொற் கேட்பதுவுந் திதே;—தியார்
குணங்களுரைப்பதுவுந் திதே; அவரோடு
இணங்கி யிருப்பதுவுந் திது.

9

நெல்லுக் கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்—தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரேல் அவர் பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

10

பண்டு முனைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி. போனாலும் முனையாதாம்;—கொண்டபேர்
ஆற்றலுடையார்க்கும் ஆகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமம் செயல்.

11

மடல் பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
கடல் சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா;—கடல்பெரிது
மண்ணீரும் ஆகாது; அதனருகே சிற்றாறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

12

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்ட கத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சபை நடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவன் நன் மரம்.

13

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத்—தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகை விரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

14

வேங்கை வரிப்புவி நோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக்கு ஆகார மாணாற் போல்—பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லின் மேலிட்ட கலம்.

15

அடக்க முடையார் அறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத் தலையில்
ஓடும் னோட உருமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

16

அற்ற குளத்தின் அறு நீர்ப் பறவை போல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர்—அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஓட்டி உறுவா ருறவு.

17

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும்—சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தால் பொன்னாகும் என்னாகும்
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

18

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல் நீர்
நாழி முகவாது நானாழி—தோழி!
நிதியுங் கணவறு கேர்படினும் தத்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

19

உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தாரென்றிருக்க வேண்டா;
உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி;—உடன் பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்;
அம்மருந்து போல் வாரு முண்டு.

20

கற் பிளவோடு ஒப்பர் கயவர்; கடுஞ்சினத்துப்
பொற் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வாரே;—

விற்பிடித்து

நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல் மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

21

நற்றூ மரைக்கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தால்போற்
கற்றூரைக் கற்றூரே காமுறுவர்;—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர்;—முதுகாட்டில்
காக்கை உகக்கும் பிணம்.

22

நஞ்சடைமை தானறிந்து நாகம் கரந்துரையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு;—நெஞ்சில்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர்; கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

23

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னனுக்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம்;—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம்; கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந் தொழுகாப் பெண்.

25

குறிப்புரை

1. மாமலரான் - இலக்குமி. நுடங்காது - வாடாது.
துப்பு - வலிமை. தும்பிக்கையான் - விநாயகர்.
சார்வார் - அடைவார். இது விநாயக வணக்
கப் பாடல்.
2. நன்றி - உபகாரம். தளரா - தளர்ச்சியடையா
மல். தாள் - தன் அடியால்.
3. ஈரம் - இரக்கம். ஈந்த - செய்த.
4. அட்டாலும் - காய்ச்சினாலும். நட்டாலும் -
நட்புச் செய்தாலும்.
5. பருவத்தால் - காலத்தால்.
6. உற்றவிடத்தில் - ஆபத்து வந்தபோது.
பற்றலர் - பகைவர். இறுவது - ஓடிவது.
8. இணங்கி - சேர்ந்து.
10. தொல்லுலகில் - பழமையான உலகத்தில்.
11. புண்டு - முதலில்.
12. மண்ணீர் - கழுவும்நீர்.
14. பொல்லா - அழகில்லாத.
18. சிரியர் - சிறந்தோர்.
19. நிதி - செல்வம்.
22. கயத்தில் - குளத்தில்.
23. கரந்து உரையும் - ஒளிந்து தங்கும்.
24. மாசுஅற்ற - குற்றமில்லாத.
25. கூற்றம் - அறம்.

வினாக்கள்

- (1) கடவுளை வணங்குவார்க்கு உண்டாகும் நன்மைகள் யாவை?
- (2) தென்னையால் நாம் அறிவது என்ன?
- (3) சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை -தரும். இது எதற்கு உவமை?
- (4) தியாரோடு நாம் பழகலாகாது. இது எப்படிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது?
- (5) நல்லவரால் தியவரும் நன்மை பெறுவர்; இதற்கு உவமை யாது?
- (6) உடலின் சிறுமை கண்டு ஏமாறலாகாது. என்?
- (7) நன் மரம் எது?
- (8) புலி, கொக்கு, நீர்ப்பறவை - இவற்றின் தன்மைகளாகப் பாடல்களில் என்ன சொல்லப்பட்டுள்ளன?
- (9) அம்மருந்து போல் வாருமுண்டு. — இதன் பொருளை விளக்கிக் கூறு?
- (10) கற்றூரைக் கற்றூரே காழுறுவர். இதற்கு எதிரிடை யாது?
- (11) நாகம், நீர்ப்பாம்பு - இவற்றின் இயல்புகள் யாவை?
- (12) மன்னனைவிடக் கற்றோன் சிறப்புடையன் என்பது எப்படி?

891

1871-72

891

1871-72

1037
8/11/11